

Dziennik Urzędowy

C 75

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

31 marca 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2009/C 75/01 Wieloletniego planu działania na lata 2009–2013 dotyczącego europejskiego e-prawa 1

Komisja

2009/C 75/02 Kursy walutowe euro 13

2009/C 75/03 Komisja Administracyjna Wspólnot Europejskich ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących — Przelicznik walut zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 574/72 14

2009/C 75/04 Opinia Komitetu Doradczego ds. koncentracji wydana na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 2008 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/M.5046 — Friesland Foods/Campina — Sprawozdawca: Szwecja 16

2009/C 75/05 Sprawozdanie końcowe w sprawie COMP/M.5046 — Friesland/Campina 19

2009/C 75/06 Streszczenie Decyzji Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG (Sprawa nr COMP/M.5046 — Friesland Foods/Campina) (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8459) ⁽¹⁾ 21

PL

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2009/C 75/07	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001	28
2009/C 75/08	Nota informacyjna Komisji na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty — Zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej ⁽¹⁾	31
2009/C 75/09	Nota informacyjna Komisji na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty — Zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej ⁽¹⁾	32

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisja

2009/C 75/10	Zaproszenie do składania wniosków w ramach rocznego programu prac dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na 2009 r. (Decyzja Komisji C(2009) 2179)	33
2009/C 75/11	Zaproszenie do składania wniosków na rok 2009 w ramach wieloletniego programu prac dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na lata 2007-2013 (Decyzja Komisji C(2009) 2178)	34
2009/C 75/12	Zaproszenie do składania wniosków w ramach programu prac dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) przewidzianych w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej (Decyzja Komisji C(2009) 2183)	35

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 75/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5500 — General Motors/Delphi Steering Business) ⁽¹⁾	36
--------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

INNE AKTY

Komisja

2009/C 75/14	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	37
2009/C 75/15	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	41

Sprostowania

2009/C 75/16	Sprostowanie do zaproszenia do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do opodatkowania zależnych zakładów ubezpieczeń w Liechtensteinie (<i>Niniejszy tekst unieważnia i zastępuje tekst opublikowany w Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 50</i>)	45
--------------	--	----

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Wieloletniego planu działania na lata 2009–2013 dotyczącego europejskiego e-prawa

(2009/C 75/01)

I. WPROWADZENIE

1. W czerwcu 2007 roku Rada ds. WSiSW postanowiła, że należy podjąć prace w kierunku zastosowania — na szczeblu europejskim — technologii informacyjno-komunikacyjnych w dziedzinie prawa. Najważniejszym elementem tych prac byłoby utworzenie odnośnego europejskiego portalu.
2. Stosowanie wspomnianych nowych technologii pomaga zrationalizować i uprościć procedury sądowe. Dzięki systemowi elektronicznemu w tej dziedzinie skracają się terminy proceduralne oraz spadają koszty postępowania — z korzyścią dla obywateli, przedsiębiorstw, osób zajmujących się prawem zawodowo oraz pracowników administracji sądowej. Tym samym dostęp do wymiaru sprawiedliwości staje się łatwiejszy.
3. Z badań przeprowadzonych przez Komisję ⁽¹⁾ wynika, że obecnie około 10 milionów osób jest stroną w jakimś transgranicznym postępowaniu cywilnym. Wszystko wskazuje na to, że liczba ta będzie rosła, w miarę jak będzie rosła natężenie ruchu osób w obrębie Unii Europejskiej.
4. Od 18 miesięcy Grupa Robocza ds. Przetwarzania Danych Prawnych (e-prawo) prowadzi w Radzie poważne prace nad zadaniami, które kolejno zlecała jej Rada. W ramach tych prac niektóre państwa członkowskie prowadziły projekty pilotażowe, a zwłaszcza jeden projekt służący stworzeniu europejskiego portalu e-prawa.
5. W dniu 2 czerwca 2008 r. Komisja ogłosiła komunikat dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pt. „Droga do europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości” ⁽²⁾.
6. Także Parlament Europejski zajął się kwestią e-prawa, i przed końcem roku 2008 powinien przyjąć sprawozdanie opracowane z jego inicjatywy.
7. Podczas posiedzenia w dniach 5–6 czerwca 2008 r. Rada, powołując się na komunikat Komisji ⁽³⁾, zwróciła się do Grupy Roboczej ds. Przetwarzania Danych Prawnych (e-prawo), by zbadała kwestie związane z utworzeniem struktury koordynacyjno-zarządzającej, która mogłaby w rozsądnym terminie poprowadzić wiele dużych projektów w zakresie „elektronicznego prawa”; zleciła jej również rozpoczęcie dyskusji na opracowaniem wieloletniego programu prac.
8. W dniach 18–19 czerwca 2008 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła pomysł „stopniowego utworzenia jednolitego unijnego portalu e-prawa do końca 2009 roku”.

II. KONTEKST, W JAKIM POWSTAJE „PRAWO ON-LINE”
NA SZCZEBLU EUROPEJSKIM

9. Prace nad „elektronicznym prawem” powinny się wpisywać w potrójny kontekst:

1. Prace już wykonane w dziedzinie e-prawa

10. Jeszcze zanim grupa robocza ds. e-prawa zajęła się tą kwestią, pewne prace zostały już przeprowadzone w ramach Unii Europejskiej, np. prace nad zapewnieniem dostępu do informacji europejskich (chodziło o strony internetowe instytucji europejskich). Konkretniejsze prace wykonano już lub właśnie realizuje się — albo w ramach wdrażania aktów, które Rada przyjęła w dziedzinie prawa cywilnego (europejska sieć sądowa w sprawach cywilnych i handlowych) lub karnego (np. europejska sieć sądowa w sprawach karnych czy sieć łącząca rejestry karne istniejące w poszczególnych państwach europejskich), albo w odpowiedzi na propozycje kręgów zawodowo związanych z wymiarem sprawiedliwości (np. europejska sieć rejestrów

⁽¹⁾ 10285/08 ADD 1 JURINFO 45 JAI 305 JUSTCIV 119 COPEN 118 CRIMORG 87.

⁽²⁾ 10285/08 JURINFO 45 JAI 305 JUSTCIV 119 COPEN 118 CRIMORG 87.

⁽³⁾ Należy pamiętać, że Parlament Europejski rozpoczął już obrady nad e-prawem.

testamentów), albo też przy jeszcze innych okazjach — jak np. w ramach łączenia rejestrów i ewidencji przedsiębiorstw w sieć (dzięki systemowi EBR — European Business Register) czy podobnego łączenia rejestrów nieruchomości (dzięki systemowi EULIS — European Land Information Service).

11. Prace te należy zatem uwzględnić w wieloletnim programie e-prawa w porozumieniu z osobami odpowiadającymi za ich realizację.

2. Kontekst administracji elektronicznej

12. System „europejskie e-prawo” należy opracować, przestrzegając zasady niezawisłości sądownictwa.
13. Niemniej z technicznego punktu widzenia e-prawo powinno mieścić się w szerszych ramach administracji elektronicznej ⁽¹⁾. Dzięki projektom z dziedziny zabezpieczania infrastruktury komunikacyjnej i uwierzytelniania dokumentów zgromadzono już szerokie doświadczenie, które należy teraz wykorzystać. Należy też promować w ścisłej współpracy z Komisją europejskie ramy interoperacyjności, opracowane dzięki programowi IDABC ⁽²⁾. Europejskie prace nad podpisem elektronicznym i identyfikacją elektroniczną są szczególnie istotne w dziedzinie obrotu prawnego, gdyż kwestia uwierzytelniania dokumentów ma w niej zasadnicze znaczenie ⁽³⁾.
14. Oto więc ogólny kontekst, jaki należy uwzględnić przy formułowaniu programu wieloletniego. Program ten powinien nie tylko przynosić odpowiedzi na krótką metę, ale też efekty średnio- i długoterminowe, a tym samym sprzyjać — dzięki propagowaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych — rozwojowi europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

3. Przekrojowy charakter

15. Zagadnienia, których dotyczy „elektroniczne prawo”, nie ograniczają się do jedynie kilku dziedzin prawa. Występują w wielu dziedzinach prawa cywilnego, karnego i administracyjnego. Dlatego w ramach europejskich postępowań o charakterze transgranicznym „elektroniczne prawo” jest projektem przekrojowym.

III. PLAN DZIAŁANIA

1. Zakres stosowania

16. Należy podkreślić europejski wymiar projektu e-prawo. W związku z tym „e-prawo” powinno być przemianowane na „europejskie e-prawo”.
17. Oczywiście państwa członkowskie mają wolną rękę — w granicach swoich kompetencji wyznaczonych przez traktaty — by między sobą realizować projekty mające związek z e-prawem, ale niekoniecznie z europejskim e-prawem. Jednakże projekty te mogą uzyskać status projektów „euro-

pejskich”, a zwłaszcza otrzymywać finansowanie wspólnotowe, tylko pod określonymi warunkami:

18. Z uwagi na horyzontalny wymiar europejskiego e-prawa grupa robocza ds. e-prawa ma do spełnienia funkcję koordynacyjną, tzn. będzie zajmować się kwestiami technicznymi, które pojawiać się będą w pracach innych organów Rady. Natomiast prace legislacyjne będą musiały być prowadzone przez właściwe grupy robocze Rady, np. przez Grupę Roboczą ds. Współpracy w Sprawach Karnych czy Komitet ds. Prawa Cywilnego.

19. System „elektronicznego prawa” powinien być dostępny dla obywateli i przedsiębiorców, dla osób zajmujących się prawem zawodowo i organów sądowych, i dzięki wykorzystaniu nowoczesnych technologii powinien tym grupom przynosić pożytek. Należy ustanowić tu trzy kryteria:

a) Europejski wymiar

20. Dzięki wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych europejskie e-prawo ma sprzyjać tworzeniu europejskiej przestrzeni sprawiedliwości. A zatem w projekty realizowane w ramach europejskiego e-prawa powinny być potencjalnie zaangażowane wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej.

b) Przyczynianie się do budowy europejskiej przestrzeni sądowej

21. Projekty takie będą musiały wspomagać realizację aktów legislacyjnych już przyjętych przez Wspólnotę Europejską i Unię Europejską w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości. Ale kwalifikować się mogą też inne projekty — jeżeli w kontekście budowy europejskiej przestrzeni sądowej przyniosą one wymierny pożytek.

22. Oprócz tego europejskie e-prawo powinno stanowić narzędzie pracy dla osób zajmujących się prawem zawodowo i dla organów sądowych: powinno oferować platformę oraz indywidualne funkcje do sprawnej i bezpiecznej wymiany informacji.

c) Narzędzie w służbie obywateli europejskich

23. Nieodłączną rzeczą jest, aby tworzenie europejskiego e-prawa służyło bezpośrednio interesom obywateli europejskich, którym przyniesie ono wymierne korzyści, szczególnie w postaci portalu. Zatem wybierając projekt lub określając kolejność ich realizacji, należy zadbać o to, by obywatele mogli szybko i konkretnie odczuć zalety funkcji oferowanych przez europejskie e-prawo. W związku z tym, jak wynika z planu działania w załączniku, należy jak najszybciej rozpocząć realizację kilku projektów, choć być może zostaną dodane do nich jeszcze inne projekty spełniające warunki podane w niniejszym planie działania.

24. Warunek ten spełniają wszystkie projekty, które obywatelom europejskim przybliżają ich prawa. Powinny go również spełniać projekty, które pozwalają im z tych praw korzystać (pomoc prawna, mediacja, tłumaczenia itp.).

⁽¹⁾ Mianem „administracji elektronicznej” określa się stosowanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych do ogółu czynności administracyjnych.

⁽²⁾ — rozpoczęte prace (IDABC) wstępne opracowanie z roku 2007 nt. wzajemnego uznawania podpisów elektronicznych w aplikacjach administracji elektronicznej (*Preliminary Study on mutual recognition of e-Signatures for e-Government applications*) oraz opracowanie z roku 2007 nt. interoperacyjności elektronicznych dowodów tożsamości w paneuropejskich usługach administracyjnych (*eID Interoperability for PEGS*).

⁽³⁾ Opracowanie z roku 2007 nt. kwestii standaryzacji podpisu elektronicznego (*Standardisation aspects of e-Signature*).
http://ec.europa.eu/information_society/europe/i2010/docs/esignatures/e_signatures_standardisation.pdf

2. Funkcje europejskiego e-prawa

25. Dzięki pracom podjętym przez grupę roboczą ds. e-prawa i komunikatowi Komisji można jasno określić funkcje przyszłego systemu europejskiego e-prawa. System ten powinien spełniać trzy podstawowe funkcje:

a) *dawać dostęp do informacji z dziedziny wymiaru sprawiedliwości*

26. Informacje te dotyczą zwłaszcza legislacji i orzecznictwa zarówno szczebla europejskiego ⁽¹⁾, jak i krajowego.

27. Europejskie e-prawo zapewni również, dzięki odpowiednim linkom, dostęp do informacji, którymi państwa członkowskie administrują w ramach publicznej służby wymiaru sprawiedliwości (np. połączenie baz danych w rejestrach karnych należących do państw członkowskich w sieć, której zasady działania jeszcze muszą zostać ustalone).

b) *umożliwiać postępowania wirtualne*

28. Przeniesienie transgranicznych postępowań sądowych i pozasądowych do wymiaru wirtualnego (np. e-mediacja) obejmuje np. kontakty drogą elektroniczną między organem sądowym a zainteresowanymi stronami — szczególnie gdy stosowane są europejskie akty przyjęte przez Radę ⁽²⁾.

c) *umożliwiać kontakty między organami sądowymi*

29. Uproszczenie kontaktów między organami sądowymi państw członkowskich oraz zachęcenie tych organów do takich wzajemnych kontaktów (np. w formie wideokonferencji lub za pośrednictwem bezpiecznej sieci elektronicznej), zwłaszcza z myślą o aktach przyjętych w ramach europejskiej przestrzeni sądowej, ma szczególne znaczenie.

3. Portal europejskiego e-prawa

30. Jednolity portal europejskiego e-prawa, o którego stworzenie do końca roku 2009 wystąpiła Rada Europejska, był przedmiotem wielu prac grupy roboczej ds. e-prawa. W ramach tych prac grupa państw członkowskich zrealizowała projekt pilotażowy. Ważne jest, aby realizacja portalu wpisywała się w ciąg prac przeprowadzonych dotychczas w ramach tego projektu pilotażowego.

31. Portal będzie dawał dostęp do całego systemu europejskiego e-prawa, czyli do europejskich i krajowych stron informacyjnych i/lub do określonych usług, ale nie ma być tylko zbiorem linków.

32. Osobom zawodowo zajmującym się prawem umożliwi dostęp (gdy przejdą one jednakową procedurę uwierzytelnienia tożsamości) do różnych funkcji, które zastrzeżone będą tylko dla nich i w ramach których przysługiwać im będą indywidualne prawa dostępu. Być może okazałyby się

wskazane stworzyć podobną procedurę uwierzytelniania tożsamości także dla osób prywatnych.

33. Poza tym umożliwi on dostęp do funkcji krajowych przez łatwy w obsłudze, wielojęzyczny interfejs, dzięki któremu funkcje te staną się zrozumiałe dla obywateli europejskich.

34. Oczywiście zakres funkcji dostępnych dzięki portalowi oraz regulowanie tego zakresu będą zależęły od decyzji, jakie podejmie Rada w odniesieniu do funkcji europejskiego e-prawa oraz trybu regulowania ich zakresu.

4. Kwestie techniczne

35. Aby uruchomić system europejskiego e-prawa, należy najpierw rozwiązać pewne horyzontalne kwestie techniczne, które zostały wskazane głównie w zatwierdzonym przez Radę sprawozdaniu z dnia 5 czerwca 2007 r. ⁽³⁾

a) *Zdecentralizowany charakter systemu technicznego*

36. W styczniu 2007 roku na nieoficjalnym spotkaniu w Dreźnie przeważająca większość ministrów sprawiedliwości wyraziła pragnienie, by na szczeblu europejskim powstał zdecentralizowany system, który połączy systemy już istniejące w państwach członkowskich.

b) *Standaryzacja procesu wymiany informacji*

37. Należy zapewnić maksymalną kompatybilność między różnymi rozwiązaniami technicznymi i organizacyjnymi, które obowiązują w aplikacjach wymiaru sprawiedliwości, a równocześnie zagwarantować państwom członkowskim maksymalną elastyczność. Niemniej trzeba znaleźć porozumienie co do znormalizowanych formatów i protokołów komunikacyjnych, uwzględniając istniejące standardy europejskie i międzynarodowe; dzięki temu wymiana będzie przebiegała bez zgrzytów technicznych, w sposób sprawny, bezpieczny, szybki i tańszy.

c) *Techniki uwierzytelniania*

38. Sprawne korzystanie z „elektronicznego prawa” ponad granicami państwowymi zależy w istotnym stopniu m.in. od tego, czy wypracuje się jednolite standardy lub interfejsy pozwalające stosować techniki weryfikowania tożsamości i różne elementy składowe podpisu elektronicznego. Wymóg ten ma zasadnicze znaczenie, przynajmniej jeśli chodzi o te funkcje europejskiego e-prawa, które są bardziej wyrafinowane niż zwykle udostępnianie informacji prawnych ogółowi. Należy więc dalej analizować rozmaite normy prawne obowiązujące w państwach członkowskich, a także technologie przez te państwa stosowane. Na podstawie wyników tej analizy i zgromadzonych doświadczeń będzie można ustalić uruchomienie elektronicznej wymiany dokumentów między państwami członkowskimi, która z prawnego punktu widzenia będzie maksymalnie bezpieczna.

⁽¹⁾ Stworzony zostanie link do systemu EUR-Lex i N-Lex.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006, rozporządzenie (WE) nr 861/2007.

⁽³⁾ Dokument 10393/07 JURINFO 21 z dnia 5 czerwca 2007 r.

d) *Zabezpieczenie systemu i ochrona danych*

39. Skoro europejskie e-prawo będzie miało funkcje pozwalające na przekazywanie informacji między jednymi organami sądowymi a drugimi lub między organami sądowymi a obywatelami czy osobami zawodowo związanymi z prawem, wymiana danych będzie się musiała odbywać w bezpiecznych warunkach. Także w tym względzie można by odwołać się do wstępnych prac przeprowadzonych w ramach programu IDABC.
40. Ponadto ponieważ dane te będą w większości danymi osobowymi w rozumieniu przepisów europejskich, trzeba będzie bezwzględnie zapewnić poszanowanie zasad określonych w tych przepisach.

5. Kwestie językowe

41. Skoro w instytucjach Unii Europejskiej można posługiwać się 23 językami i skoro obywatele europejscy mają mieć funkcjonalny dostęp do systemu europejskiego e-prawa, to trzeba zaplanować działania, których celem będzie zapewnienie tłumaczenia pisemnego i ustnego informacji prawnych.
42. Nie należy się łudzić pod tym względem: samo ułatwienie obywatelowi dostępu do witryny e-prawa w innym państwie członkowskim nie będzie wiele warte, gdy bariera językowa sprawi, że dostęp ten okaże się właściwie bezużyteczny.
43. Temu językowemu wyzwaniu można by sprostać szczególnie dzięki zastosowaniu automatycznych narzędzi tłumaczeniowych — zwłaszcza do treści formularzy, których wzory widnieją w europejskich aktach prawnych — oraz dzięki udostępnieniu krajowych zasobów tłumaczeniowych w sieci internetowej.
44. Należy ponadto stworzyć metodę pracy, dzięki której pojęcia prawne z systemów prawnych państw członkowskich będą dokładnie przetłumaczone z pełnym uwzględnieniem problemów semantycznych na 23 języki uznawane przez instytucje Wspólnoty Europejskiej.

6. Potrzeba nadania pracom zorganizowanej formy

45. Oczywiście wszystkie te kwestie powodują, że trzeba będzie ustalić tryb wyboru standardów technicznych, które będą mogły posłużyć do zapewnienia interoperacyjności między systemami państw członkowskich, oraz ustalić — jak to się dzieje w projektach związanych z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi — podział między:
- a) zlecającym, czyli podmiotem podejmującym decyzje co do struktury i działania systemu europejskiego e-prawa oraz co do projektów wymagających realizacji. Jak pokazały prace nad połączeniem rejestrów karnych w sieć, rola ta może czasem wymagać działań o charakterze prawnym;
- b) wykonawcą, czyli realizatorem różnych funkcji europejskiego e-prawa, który m.in. stworzy wielojęzyczne interfejsy użytkownika — w pełnej współpracy z państwami członkowskimi — oraz rozwijając będzie systemy.

Ponadto wykonawstwo obejmuje też całkowitą obsługę systemu.

46. Struktura ta będzie na pewno musiała, z jednej strony, obejmować ekspertów z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych, a z drugiej strony dysponować możliwościami tłumaczenia. W grę wchodzi kilka możliwości, które ewentualnie można traktować jako wzajemnie się uzupełniające:
- a) jedno państwo członkowskie (lub kilka) zgłosi się do kierowania taką strukturą w ścisłym porozumieniu z pozostałymi państwami członkowskimi w ramach grupy roboczej ds. e-prawa;
- b) rolę tę będzie pełnić Komisja Europejska w trybie, który pozostaje do ustalenia;
- c) utworzy się agencję europejską. Istnieje na to kilka sposobów, zależnych od wielkości i stopnia autonomii agencji. Realizacja tego wariantu jest jednak czasochłonna i skomplikowana — można ją ewentualnie rozpatrywać dopiero w średnim terminie, zależnie od postępu prac.

7. Finansowanie

47. Realizacja projektu „europejskie e-prawo” wymaga uruchomienia sporych funduszy, które zostaną głównie przeznaczone na to, by:
- a) zachęcić do tworzenia systemów e-prawa na szczeblu krajowym, które ułatwią tworzenie europejskiego e-prawa, oraz
- b) umożliwić realizację projektów na szczeblu europejskim, w tym umożliwić stworzenie i rozwój portalu europejskiego e-prawa.
48. Programy finansowe „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” i „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” mogłyby być źródłem 45 mln EUR w latach 2008 i 2009. W kolejnych latach kwotę tę trzeba będzie znacznie zwiększyć. Należałoby też dokładnie określić pozostałe kwoty, które są do dyspozycji w budżecie Wspólnot Europejskich i które można natychmiast przeznaczyć na europejskie e-prawo.
49. Poza tym, jak proponuje Komisja, należałoby jak najszybciej zastanowić się nad jednym programem horyzontalnym, który obejmowałby zarazem sprawy cywilne jak i karne. Środki budżetowe musiałyby zostać znacznie zwiększone, by można było sprostać wymogom, jakie na szczeblu krajowym i wspólnotowym niesie ze sobą budowa europejskiego e-prawa. Należałoby również sprecyzować i ujednoczyć kryteria selekcji obowiązujące obecnie w obu programach dotyczących wymiaru sprawiedliwości, tak by uwzględnić cechy europejskiego e-prawa określone w części III niniejszego dokumentu.
50. Projekty związane z europejskim e-prawem w rozumieniu niniejszego planu działania, ale nie objęte zakresem pkt 49, będą ewentualnie finansowane w ramach innych dostępnych programów wspólnotowych, o ile spełniać będą kryteria tych programów.

IV. PROPOZYCJE PREZYDENCJI

51. Zanim opracuje się wieloletni plan działania, należy najpierw:

- a) określić — jeśli chodzi o stworzenie odpowiednich funkcji europejskiego e-prawa — zadania do wykonania, ustalić ich priorytet i w miarę możliwości wymagane terminy; należy przy tym przestrzegać rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich. Konieczna jest jednak pewna elastyczność, żeby móc dostosować się do ewentualnych zmian w sektorze;
- b) rozdzielić zadania między Radę, państwa członkowskie, Komisję Europejską i struktury: realizacyjną lub koordynacyjną, odpowiedzialne za niektóre, jeszcze niesprecyzowane zadania techniczne. Podział ten musi także uwzględniać warunki selekcji przyszłych projektów;
- c) określić tryb ścisłej kontroli i oceny postępów w realizacji planu działania.

52. Oznacza to, że Rada będzie musiała podjąć — z poszanowaniem autonomii każdej instytucji i zgodnie z art. 5 i 7 Traktatu WE — pewne decyzje w kwestiach wskazanych w niniejszym dokumencie, a zwłaszcza:

- a) co do struktury roboczej, która będzie musiała powstać na szczeblu Unii Europejskiej do realizacji projektów związanych z europejskim e-prawem i do kontrolowania ich realizacji i ewolucji;
- b) co do rozdziału zadań między uczestników przedsięwzięcia: Radę, Komisję Europejską i państwa członkowskie.

53. Przy tej okazji prezydencja pragnie zauważyć, że jak wynika ze skromnych doświadczeń zebranych dzięki istniejącym systemom e-prawa (podczas uruchamiania internetowej strony europejskiej sieci sądowej w sprawach karnych czy tworzenia połączeń między rejestrami karnymi), rozstrzygające znaczenie w zapoczątkowywaniu tych projektów miała często inicjatywa jednego lub kilku państw członkowskich.

54. Gdy jednak prace przekraczają określony próg zaawansowania, wraz z dalszym wzrostem liczby uczestniczących państw członkowskich rośnie złożoność prac. Dlatego konieczne jest, aby opracowanie projektu, zarządzanie nim oraz dalsze jego rozwijanie otrzymały wymiar europejski.

55. Co więcej, różne analizowane wyżej aspekty techniczne wyraźnie pokazują, że niektórymi zadaniami o charakterze przekrojowym korzystniej byłoby kierować na szczeblu europejskim. Zresztą można się spodziewać, że jak tylko wzrośnie liczba dostępnych funkcji, z których można skorzystać w ramach e-prawa, pojawią się znaczne oszczędności wynikające z efektu skali.

1. Z myślą o europejskim e-prawie

56. Prezydencja proponuje, aby program e-prawa otrzymał nazwę „europejskie e-prawo”.

2. Struktura organizacyjna prac

57. Z uwagi na argumenty przedstawione w niniejszym planie działania oraz w trosce o realizację wieloletniego programu

budowy europejskiego e-prawa prezydencja proponuje, aby prace miały następującą strukturę organizacyjną:

a) *Zlecający*

58. Rada odpowiada — zgodnie z duchem wytycznych określonych w niniejszym planie działania — za nadzór nad wdrażaniem programu wieloletniego. Podejmuje ona wszystkie decyzje konieczne, by osiągnąć cele wytyczone w tym planie działania. W szczególności jej zadaniem jest, by według kryteriów podanych w części III, w ścisłej współpracy z Komisją ustalić listę nowych projektów zaproponowanych przez siebie, przez państwa członkowskie (pkt c) lub przez Komisję.

59. Na propozycję lub wniosek Rady, Komisja przeprowadza wszelkie analizy, jakie uzna za stosowne.

60. Rada może ustalać specyfikacje projektowanych aplikacji.

61. Jeśli chodzi o finansowanie ze środków wspólnotowych, Komisja, przestrzegając obowiązujących procedur, w pełni uwzględni zalecenia i decyzje Rady.

b) *Wykonawca*

62. Komisja Europejska oddaje Radzie do dyspozycji strukturę wykonawczą, mającą za zadanie:

- (i) wdrożyć — w trybie określonym w pkt 58 — wymogi techniczne związane z systemem europejskiego e-prawa;
- (ii) zrealizować — na wniosek Rady, w ścisłym kontakcie z państwami członkowskimi — w ramach dostępnych funduszy wspólnotowych projekty europejskiego e-prawa określone w wieloletnim programie działania lub projekty uzupełniające;
- (iii) stworzyć przed końcem roku 2009 podstawową wersję portalu europejskiego e-prawa według zasad, które na podstawie projektu pilotażowego zostaną ustalone przez grupę roboczą ds. e-prawa oraz przez Radę w ramach przedłożonych jej decyzji. Ta podstawowa wersja portalu będzie stopniowo wzbogacana dodatkowymi funkcjami, które zostaną opracowane w szczególnych projektach pilotażowych.

Ze względu na dopełniający się charakter kompetencji państw członkowskich i Komisji, Komisja powoła grupę ekspertów technicznych — obejmującą ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie — którzy dzięki regularnym spotkaniom będą mogli czuwać nad prowadzonymi projektami i wskazywać rozwiązania techniczne do wdrożenia.

Ponadto Komisja będzie informować Radę o postępie prac oraz o kwestiach omawianych przez grupę ekspertów; dzięki temu państwa członkowskie będą mogły odpowiednio śledzić te prace i wykorzystywać wynikające z nich doświadczenia metodologiczne i osiągnięcia techniczne we własnych pracach.

c) Państwa członkowskie

63. Państwa członkowskie, nie naruszając zasad określonych w lit. a) i ewentualnie korzystając z dostępnych funduszy wspólnotowych, mogą proponować i inicjować nowe projekty europejskiego e-prawa zgodnie ze specyfikacją techniczną określoną przez Radę w ścisłej współpracy z Komisją, zwłaszcza jeżeli chodzi o przestrzeganie standardów technicznych i wykonanie wielojęzycznych interfejsów.

3. Klauzula przeglądowa

64. W pierwszym półroczu roku 2010 grupa robocza ds. e-prawa oceni prace zrealizowane przez strukturę wykona-

wczą i ewentualnie przedstawi Radzie stosowne propozycje służące usprawnieniu tej struktury.

4. Program wieloletni

65. Program wieloletni przedstawiony w załączniku będzie regularnie aktualizowany w miarę postępu prac.

V. PODSUMOWANIE

66. Coreper/Rada są proszone o zatwierdzenie niniejszego planu działania dotyczącego europejskiego e-prawa.

ZAŁĄCZNIK
PLAN DZIAŁANIA

Załącznik do wieloletniego planu działania na lata 2009–2013 dotyczącego europejskiego e-prawa

Wprowadzenie

Podane projekty zostały podzielone na następujące typy zależnie od swojego przeznaczenia:

- wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej
- połączenie rejestrów krajowych w sieć
- zastosowanie przekrojowe
- wymiana sprawdzonych rozwiązań.

Projekt	Stan prac	Konieczne działania	Odpowiedzialny	Harmonogram prac	Uwagi	Typ projektu
Portal e-prawo	<ul style="list-style-type: none"> — prototyp portalu został stworzony przez grupę państw członkowskich — system DIM wypracowany przez niektóre państwa członkowskie w ramach grupy roboczej ds. e-prawa — prototyp do wglądu członków grupy ds. e-prawa w kwietniu 2008 	<ul style="list-style-type: none"> — potwierdzenie tożsamości i identyfikacja — bezpieczeństwo — wielojęzyczny interfejs i prace tłumaczeniowe — standardy techniczne — wirtualne kontakty między organami sądowymi przez zabezpieczoną sieć; prace trwające w ramach programu IDABC oraz w grupie roboczej ds. e-prawa 	<ul style="list-style-type: none"> — grupa państw członkowskich i Komisja — Komisja w ścisłej współpracy z grupą państw członkowskich, które uczestniczyły w projekcie pilotażowym — studium wykonalności do przygotowania przez Komisję 	<p>2009–2011</p> <p>uruchomienie portalu w 2008; udostępnienie do użytku publicznego w grudniu 2009 (por. konkluzje Rady Europejskiej z 18–19 czerwca 2008 r.)</p> <p>następnie udoskonalanie i rozbudowa portalu dzięki realizacji pozostałych projektów</p>	<p>trwające rozważania to, które strony będą dostępne, zależeć będzie od zakwalifikowanych projektów i kryteriów narzucanych przez Radę</p>	zastosowanie przekrojowe

Projekt	Stan prac	Konieczne działania	Odpowiedzialny	Harmonogram prac	Uwagi	Typ projektu
Połączenie rejestrów karnych w sieć	<ul style="list-style-type: none"> — w ramach projektu pilotażowego połączono w 2006 w sieć rejestry karne ES, BE, DE i FR, a w styczniu 2008 przyłączono CZ i LU — obecnie projekt ten działa, łącząc 6 państw członkowskich; 14 państw członkowskich jest obecnie partnerami projektu — porozumienie polityczne na posiedzeniu Rady ds. WSiSW w czerwcu 2007 co do projektu decyzji ramowej w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji — podejście ogólne Rady z 24 października 2008 r. w sprawie projektu decyzji „ESPIRS”, która ma ustandaryzować elektroniczny format wymiany informacji między 27 państwami członkowskimi 	<ul style="list-style-type: none"> — stworzenie referencyjnego modelu realizacji, który ułatwi przyłączenie kolejnych państw członkowskich — zapewnienie współfinansowania przez UE, które pozwoli przygotować podłączenie krajowych rejestrów karnych 	Rada (prace nad projektem ESPIRS pilotowane przez grupę COPEN) oraz Komisja (opracowanie referencyjnego modelu realizacji i współfinansowanie z budżetu UE)	<ul style="list-style-type: none"> — udostępnienie referencyjnego modelu realizacji w trakcie 2009 — bieżące współfinansowanie 	obecnie prace pilotowane przez grupę COPEN	połączenie rejestrów krajowych w sieć oraz wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej
Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty	<ul style="list-style-type: none"> — rozporządzenie z 30 grudnia 2006 przewidujące możliwość korzystania z komunikacji elektronicznej — prototyp zautomatyzowanego postępowania wypracowany przez niektóre państwa członkowskie — analiza rozpoczęta przez Komisję 	<ul style="list-style-type: none"> — kontynuacja obrad i prac nad prototypem — stworzenie formularzy dynamicznych — wprowadzenie możliwości składania elektronicznych wniosków 	<ul style="list-style-type: none"> — grupa państw członkowskich, potem Komisja — grupa państw członkowskich, potem Komisja — Komisja 	2009–2011		wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej

Projekt	Stan prac	Konieczne działania	Odpowiedzialny	Harmonogram prac	Uwagi	Typ projektu
Pomoc prawna	dyrektywa Rady z 27 stycznia 2003 służąca usprawnieniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej	<ul style="list-style-type: none"> — zgromadzenie informacji w portalu — wystąpienie o pomoc prawną i uzyskanie jej on-line: rozpoczęcie studium wykonalności 	Komisja	2009–2013		wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej
Europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń	rozporządzenie z 11 lipca 2007 r. przewidujące możliwość korzystania z komunikacji elektronicznej	<ul style="list-style-type: none"> — rozpoczęcie studium wykonalności przez Komisję — stworzenie formularzy dynamicznych — wprowadzenie możliwości składania elektronicznych wniosków 	<ul style="list-style-type: none"> — Komisja — grupa państw członkowskich i Komisja — grupa państw członkowskich, potem Komisja 	2009–2013		wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej
Tłumaczenie	<p>pilotażowy projekt EUROVOC</p> <p>automatyczny system tłumaczeniowy SYSTRAN w użytku od 1976</p> <p>kwestionariusz rozesłany z inicjatywy Austrii</p> <p>prace nad zgodnością semantyczną i nad tabelami (ułatwiający zrozumienie)</p>	<ul style="list-style-type: none"> — stopniowe tworzenie wielojęzycznego zbioru odpowiedników terminów prawnych — sfinansowanie narzędzi tłumaczeniowych zastosowanych do dziedziny prawa i obejmujących wszystkie kombinacje języków europejskich — połączenie baz z danymi tłumaczy pisemnych i ustnych z dziedziny prawa — stworzenie glosariusza prawniczego — opracowanie tabel korelacji semantycznych w różnych dziedzinach 	<ul style="list-style-type: none"> — Komisja (Urząd Publikacji) — Komisja (Dział Tłumaczeń) — grupa państw członkowskich, potem Komisja — Komisja i państwa członkowskie — SEMIC.UE 	<p>2009–2013</p> <p>2009–2013</p> <p>2009–2013</p> <p>2009–2013</p>		zastosowanie przekrojowe

Projekt	Stan prac	Konieczne działania	Odpowiedzialny	Harmonogram prac	Uwagi	Typ projektu
Zwiększone stosowanie wideokonferencji	<ul style="list-style-type: none"> — broszura opracowana za przewodnictwa Słowenii — podręcznik użytkownika — trwają prace redakcyjne — ankieta nt. sprzętu do wideokonferencji i prawnych warunków korzystania z niego — projekt stworzenia systemu rezerwacji: ocena wykonalności i przydatności 	<ul style="list-style-type: none"> — ostateczne zredagowanie broszury i udostępnienie w portalu — ostateczne zredagowanie podręcznika i udostępnienie w portalu — udostępnienie on-line aktualnych danych nt. sprzętu wideokonferencyjnego w poszczególnych jurysdykcjach i prawnych warunków korzystania z niego — stworzenie systemu elektronicznej rezerwacji 	<ul style="list-style-type: none"> — Komisja we współpracy z państwami członkowskimi — państwa członkowskie — administrator europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych — administrator europejskiej sieci sądowej w sprawach karnych — Komisja we współpracy z państwami członkowskimi 	<ul style="list-style-type: none"> — - 2008–2009 — najpóźniej koniec 2009 — faktyczne udostępnienie on-line najpóźniej w trakcie 2009 — początek w 2009 	włączyć do prac obie sieci sądowe	wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej
Mediacja	dyrektywa z 21 maja 2008 r., ma zostać transponowana do prawa krajowego do 21 maja 2011 r.	<ul style="list-style-type: none"> — zgromadzenie informacji w portalu — rozpoczęcie studium wykonalności 	Komisja	2011–2013	harmonogram prac jest związany z terminem przeniesienia dyrektywy do prawa krajowego	wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej
Podpis elektroniczny ⁽¹⁾	— rozpoczęte prace (IDABC) ⁽²⁾		Komisja	2009–2011	projekt IDABC jest realizowany przez DG SANCO	zastosowanie przekrojowe
Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych (drogą elektroniczną)	rozporządzenie Rady z 29 maja 2000 w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych	— studium wykonalności	Komisja	2010–2011		wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej

Projekt	Stan prac	Konieczne działania	Odpowiedzialny	Harmonogram prac	Uwagi	Typ projektu
Uiszczanie opłat sądowych drogą elektroniczną	stworzenie możliwości, by opłaty sądowe były uiszczane on-line	rozpoczęcie prac	państwa członkowskie	2011–2013		wspomaganie realizacji aktów przyjętych z myślą o budowie europejskiej przestrzeni sądowej
Połączenie rejestrów niewypłacalnych dłużników w sieć oraz	— prototyp z danymi pochodzącymi z rejestrów niewypłacalnych dłużników niektórych państw członkowskich	— uzupełnić o dane pochodzące z rejestrów niewypłacalnych dłużników innych państw członkowskich — stworzyć wielojęzyczny interfejs — stworzyć glosariusz prawniczy i semantyczny	grupa państw członkowskich, potem Komisja	kontynuacja w 2009 z inicjatywy państw członkowskich; wbudowanie w portal		połączenie rejestrów krajowych w sieć
Połączenie rejestrów nieruchomości w sieć (przyłączenie EULIS)	— prace wykonane w ramach EULIS	— etap 1: stworzyć link do strony EULIS — etap 2: rozpatrzyć możliwość częściowego połączenia EULIS z portalem potwierdzanie tożsamości użytkownika przez portal	Komisja	2009–2010	związek z pracami prowadzonymi w innych strukturach Rady	połączenie rejestrów krajowych w sieć
Połączenie rejestrów handlowych w sieć (przyłączenie EBR)	— prace wykonane w ramach EBR	— etap 1: stworzyć link do strony EBR — etap 2: rozpatrzyć możliwość częściowego połączenia EBR z portalem potwierdzanie tożsamości użytkownika przez portal	Komisja	2009–2010	związek z pracami prowadzonymi w innych strukturach Rady	połączenie rejestrów krajowych w sieć
Połączenie rejestrów testamentów w sieć	— projekt pilotażowy: działające połączenie między Francją a Belgią	— ustalić możliwość współpracy z ARERT, czyli Stowarzyszeniem na rzecz Europejskiej Sieci Rejestrów Testamentów (CNUE — Radą Notariatów UE) — studium wykonalności do przygotowania przez Komisję	Rada ds. WSISW oraz ARERT (CNUE)	2011–2013	związek z przyszłym aktem w sprawie spadków, który Komisja zaproponuje w 2009	połączenie rejestrów krajowych w sieć

Projekt	Stan prac	Konieczne działania	Odpowiedzialny	Harmonogram prac	Uwagi	Typ projektu
Kształcenie osób zajmujących się prawem zawodowo	<ul style="list-style-type: none"> — rozpatrywane jest obecnie kształcenie internetowe w ramach europejskiej sieci szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości (REF) — forum poświęcone wymiarowi sprawiedliwości (Justice Forum) utworzone przez Komisję — omawianie różnych rozwiązań krajowych przez grupę roboczą w ograniczonym składzie 	<ul style="list-style-type: none"> — opracowanie narzędzi do kształcenia internetowego — organizacja dorocznych spotkań (w ramach Justice Forum) poświęconych problematyce e-prawa — szkolenie w korzystaniu z wideokonferencji 	<ul style="list-style-type: none"> — europejska sieć szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości — Komisja — państwa członkowskie na szczeblu krajowym, a (w razie konieczności) na szczeblu europejskim — za pośrednictwem europejskiej sieci szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości 	2010–2012		wymiana sprawdzonych rozwiązań

(1) Por. również prace nad potwierdzeniem tożsamości i identyfikacją, wspomniane wcześniej przy projekcie „portal e-prawo”.

(2) Z poszanowaniem autonomii, która ma cechować projekt europejskiego e-prawa.

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

30 marca 2009 r.

(2009/C 75/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3193	AUD	Dolar australijski	1,9386
JPY	Jen	127,93	CAD	Dolar kanadyjski	1,6533
DKK	Korona duńska	7,4488	HKD	Dolar hong kong	10,2250
GBP	Funt szterling	0,92910	NZD	Dolar nowozelandzki	2,3448
SEK	Korona szwedzka	10,9662	SGD	Dolar singapurski	2,0055
CHF	Frank szwajcarski	1,5159	KRW	Won	1 848,04
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	12,8433
NOK	Korona norweska	8,9510	CNY	Juan renminbi	9,0893
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4850
CZK	Korona czeska	27,469	IDR	Rupia indonezyjska	15 244,51
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,8560
HUF	Forint węgierski	308,65	PHP	Peso filipińskie	63,980
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	44,8913
LVL	Łat łotewski	0,7096	THB	Bat tajlandzki	47,257
PLN	Złoty polski	4,7260	BRL	Real	3,0608
RON	Lej rumuński	4,2238	MXN	Peso meksykańskie	19,1611
TRY	Lir turecki	2,2352	INR	Rupia indyjska	67,9640

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

**KOMISJA ADMINISTRACYJNA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH DS. ZABEZPIECZENIA SPOŁECZ-
NEGO PRACOWNIKÓW MIGRUJĄCYCH**

Przelicznik walut zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 574/72

(2009/C 75/03)

Artykuł 107 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 574/72

Okres odniesienia: styczeń 2009 r.

Okres zastosowania: kwiecień, maj, czerwiec 2009 r.

01-2009	EUR	BGN	CZK	DKK	EEK	LVL	LTL	HUF	PLN
1 EUR =	1	1,95580	27,1693	7,45194	15,6466	0,704329	3,45280	279,859	4,23002
1 BGN =	0,511300	1	13,8917	3,81017	8,00010	0,360123	1,76542	143,092	2,16281
1 CZK =	0,0368062	0,0719856	1	0,274278	0,575892	0,0259237	0,127084	10,3005	0,155691
1 DKK =	0,134193	0,262455	3,64594	1	2,09967	0,0945162	0,463343	37,5551	0,567640
1 EEK =	0,0639116	0,124998	1,73644	0,476266	1	0,0450148	0,220674	17,8862	0,270347
1 LVL =	1,41979	2,77683	38,5748	10,5802	22,2149	1	4,90226	397,341	6,00575
1 LTL =	0,289620	0,566439	7,86878	2,15823	4,53157	0,203988	1	81,0526	1,22510
1 HUF =	0,00357323	0,00698853	0,0970824	0,0266275	0,0559090	0,00251673	0,0123377	1	0,0151148
1 PLN =	0,236406	0,462362	6,42298	1,76168	3,69894	0,166507	0,816261	66,1601	1
1 RON =	0,236107	0,461778	6,41487	1,75946	3,69427	0,166297	0,815230	66,0766	0,998737
1 SEK =	0,093228	0,182335	2,53294	0,694729	1,45870	0,0656631	0,321897	26,0906	0,394356
1 GBP =	1,08910	2,13005	29,5900	8,11587	17,0406	0,767081	3,76043	304,793	4,60690
1 NOK =	0,108502	0,212209	2,94793	0,808552	1,69769	0,0764212	0,374636	30,3653	0,458966
1 ISK =	0,00609146	0,0119137	0,165501	0,0453932	0,0953106	0,00429039	0,0210326	1,70475	0,0257670
1 CHF =	0,669583	1,30957	18,1921	4,98969	10,4767	0,471606	2,31194	187,389	2,83235

01-2009	RON	SEK	GBP	NOK	ISK	CHF
1 EUR =	4,23537	10,7264	0,918193	9,21640	—	1,49347
1 BGN =	2,16554	5,48441	0,469472	4,71235	—	0,763609
1 CZK =	0,155888	0,394798	0,0337952	0,339221	—	0,0549688
1 DKK =	0,568358	1,43941	0,123215	1,23678	—	0,200413
1 EEK =	0,270689	0,685542	0,0586832	0,589036	—	0,0954499
1 LVL =	6,01334	15,2293	1,30364	13,0854	—	2,12041
1 LTL =	1,22665	3,10658	0,265927	2,66926	—	0,432538
1 HUF =	0,0151340	0,038328	0,00328092	0,0329324	—	0,00533651
1 PLN =	1,00126	2,53578	0,217066	2,17881	—	0,353064
1 RON =	1	2,53258	0,216792	2,17606	—	0,352618
1 SEK =	0,394854	1	0,0856012	0,859226	—	0,139233
1 GBP =	4,61272	11,6821	1	10,0375	—	1,62653
1 NOK =	0,459547	1,16384	0,0996259	1	—	0,162044
1 ISK =	0,0257996	0,0653394	0,00559313	0,0561414	1	0,00909739
1 CHF =	2,83593	7,18222	0,614806	6,17115	—	1

1. Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 stanowi, iż Komisja ustala przelicznik stosowany do przeliczania kwot denominowanych w jednej walucie na drugą, na podstawie średniej referencyjnych kursów wymiany walut, opublikowanych przez Europejski Bank Centralny z miesiąca odniesienia, określonego w ust. 2.
2. Okresy odniesienia:
 - styczeń dla przelicznika stosowanego od 1 kwietnia tego samego roku,
 - kwiecień dla przelicznika stosowanego od 1 lipca tego samego roku,
 - lipiec dla przelicznika stosowanego od 1 października tego samego roku,
 - październik dla przelicznika stosowanego od 1 stycznia następnego roku.

Przelicznik walut powinien zostać opublikowany w każdym drugim wydaniu *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (seria C) z miesiąca lutego, maja, sierpnia i listopada.

Opinia Komitetu Doradczego ds. koncentracji wydana na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 2008 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/M.5046 — Friesland Foods/Campina

Sprawozdawca: Szwecja

(2009/C 75/04)

1. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że zgłoszona transakcja stanowi koncentrację w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 139/2004.
2. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że zgłoszona transakcja ma wymiar wspólnotowy w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 139/2004.
3. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianej transakcji definicje właściwych rynków produktowych są następujące:
 - a) skup mleka surowego, z podziałem na skup mleka surowego zwykłego i skup mleka surowego ekologicznego;
 - b) świeże podstawowe przetwory mleczne, z podziałem na mleko świeże, maślanekę świeżą i jogurt zwykły;
 - c) podstawowe przetwory mleczne o przedłużonej trwałości;
 - d) świeże podstawowe przetwory mleczne, ekologiczne;
 - e) ser typu holenderskiego, odpowiednio dla specjalistycznych hurtowni sera i nowoczesnych typów sprzedaży detalicznej;
 - f) masło mleczne luzem, z podziałem na masło podstawowe, frakcjonowany olej maślany i niefrakcjonowany olej maślany oraz masło mleczne pakowane, z podziałem na sprzedaż na rynku produktów spożywanych poza domem (OOH, ang. *Out of Home*) i na rynku detalicznym;
 - g) wzbogacone jogurty i twarogi sprzedawane w segmencie OOH;
 - h) świeże smakowe napoje mleczne, markowe, niezdrodzone, z podziałem na sprzedaż w segmentach OOH i detalicznym;
 - i) smakowe napoje mleczne o przedłużonej trwałości, z podziałem na napoje mleczne o przedłużonej trwałości o smaku czekoladowym, oraz napoje mleczne o przedłużonej trwałości o smaku owocowym;
 - j) sos jajeczno-mleczny i owsianka, świeże, z podziałem na sprzedaż w segmentach OOH i detalicznym;
 - k) płynna śmietana mleczna, z podziałem na sprzedaż w segmentach OOH, przemysłowym i detalicznym;
 - l) śmietana w aerozolu, z podziałem na mleczną i niemleczną śmietanę w aerozolu oraz na sprzedaż w segmentach OOH i detalicznym;
 - m) mleko do kawy, z podziałem na sprzedaż w segmentach OOH i detalicznym, oraz śmietanka do kawy, z podziałem na sprzedaż w segmentach OOH i detalicznym;
 - n) emulsje suszone rozpryskowo, z podziałem na zabielaćce, piany i polewy;
 - o) laktoza spożywcza;
 - p) laktoza do celów farmaceutycznych, z podziałem na laktozę farmaceutyczną i laktozę do inhalatorów proszkowych (DPI, ang. *Dry Powder Inhalation*).
4. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianej transakcji definicje właściwych rynków geograficznych są następujące:
 - a) krajowy (Niderlandy) dla wszystkich rynków skupu mleka surowego;
 - b) krajowy (Niderlandy) dla wszystkich rynków świeżych podstawowych przetworów mlecznych;
 - c) szerszy niż krajowy (obejmujący Belgię, Niderlandy i Niemcy) dla podstawowych przetworów mlecznych o przedłużonej trwałości;
 - d) krajowy (Niderlandy) dla świeżych podstawowych przetworów mlecznych, ekologicznych;

- e) krajowy (Niderlandy) dla wszystkich rynków sera typu holenderskiego (z wyjątkiem sera bez skórki);
 - f) obejmujący EOG dla wszystkich rynków masła luzem oraz szerszy niż krajowy (obejmujący co najmniej Belgię, Niderlandy i Niemcy) dla wszystkich rynków masła pakowanego;
 - g) krajowy (Niderlandy) dla wzbogaconych jogurtów i twarogów sprzedawanych w segmencie OOH;
 - h) krajowy (Niderlandy) dla wszystkich rynków świeżych smakowych napojów mlecznych, markowych, niezdrotnych;
 - i) krajowy (Niderlandy i Belgia) lub alternatywnie szerszy niż krajowy (obejmujący Belgię, Niderlandy i Niemcy) dla wszystkich rynków smakowych napojów mlecznych o przedłużonej trwałości;
 - j) krajowy (Niderlandy) dla wszystkich rynków świeżego sosu jajeczno-mlecznego i świeżej owsianki;
 - k) szerszy niż krajowy (obejmujący co najmniej Belgię, Niderlandy i Niemcy) dla wszystkich rynków płynnej śmietany;
 - l) szerszy niż krajowy (obejmujący co najmniej Belgię, Niderlandy i Niemcy) dla wszystkich rynków śmietany w aerozolu;
 - m) szerszy niż krajowy (obejmujący Belgię, Niderlandy i Niemcy) dla wszystkich rynków mleka do kawy i śmietanki do kawy;
 - n) obejmujący EOG dla wszystkich rynków emulsji suszonych rozpryskowo;
 - o) obejmujący EOG lub światowy dla laktozy spożywczej;
 - p) obejmujący EOG lub światowy dla wszystkich rynków laktozy do celów farmaceutycznych.
5. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że proponowana koncentracja prawdopodobnie spowoduje znaczne zakłócenie skutecznej konkurencji na wspólnym rynku lub znacznej jego części na następujących rynkach:
- a) skup mleka surowego zwykłego w Niderlandach;
 - b) wszystkie rynki świeżych podstawowych przetworów mlecznych w Niderlandach;
 - c) wszystkie rynki sera typu holenderskiego w Niderlandach;
 - d) wzbogacone jogurty i twarogi sprzedawane w segmencie OOH w Niderlandach;
 - e) wszystkie rynki świeżych smakowych napojów mlecznych, markowych, niezdrotnych, w Niderlandach;
 - f) wszystkie rynki napojów mlecznych o przedłużonej trwałości w Niderlandach i Belgii lub alternatywnie w większym regionie obejmującym Belgię, Niderlandy i Niemcy;
 - g) wszystkie rynki świeżego sosu jajeczno-mlecznego i świeżej owsianki w Niderlandach.
6. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że proponowana koncentracja prawdopodobnie nie spowoduje znacznego zakłócenia skutecznej konkurencji na wspólnym rynku lub znacznej jego części na następujących rynkach:
- a) skup mleka surowego ekologicznego w Niderlandach;
 - b) podstawowe przetwory mleczne o przedłużonej trwałości;
 - c) świeże podstawowe przetwory mleczne, ekologiczne;
 - d) ser bez skórki;
 - e) wszystkie rynki masła luzem i masła pakowanego;
 - f) wszystkie rynki płynnej śmietany;
 - g) wszystkie rynki śmietany w aerozolu;
 - h) wszystkie rynki mleka do kawy i śmietanki do kawy;

- i) wszystkie rynki emulsji suszonych rozpryskowo;
 - j) wszystkie rynki laktozy spożywczej;
 - k) wszystkie rynki laktozy do celów farmaceutycznych (w tym DPI).
7. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że złożone zobowiązania są wystarczające do usunięcia znacznych zakłóceń konkurencji na następujących rynkach:
- a) skup mleka surowego zwykłego w Niderlandach;
 - b) wszystkie rynki świeżych podstawowych przetworów mlecznych w Niderlandach;
 - c) wszystkie rynki sera typu holenderskiego w Niderlandach;
 - d) wzbogacone jogurty i twarogi sprzedawane w segmencie OOH w Niderlandach;
 - e) wszystkie rynki świeżych smakowych napojów mlecznych, markowych, niezdrowotnych, w Niderlandach;
 - f) wszystkie rynki napojów mlecznych o przedłużonej trwałości w Niderlandach i Belgii lub alternatywnie w większym regionie obejmującym Belgię, Niderlandy i Niemcy;
 - g) wszystkie rynki świeżego sosu jajeczno-mlecznego i świeżej owsianki w Niderlandach.
8. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że proponowana koncentracja nie zakłóca w sposób znaczący skutecznej konkurencji na wspólnym rynku ani na znacznej jego części, pod warunkiem pełnego przestrzegania zobowiązań podjętych przez strony, i uwzględniając wszystkie zobowiązania łącznie.
9. Komitet Doradczy zgadza się ze stanowiskiem Komisji, w myśl którego zgłoszona koncentracja powinna zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz Porozumieniem EOG zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz art. 57 Porozumienia EOG.
10. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

Sprawozdanie końcowe ⁽¹⁾ w sprawie COMP/M.5046 — Friesland/Campina

(2009/C 75/05)

WPROWADZENIE

W dniu 12 czerwca 2008 r. Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji ⁽²⁾, w wyniku której spółdzielnie Zuivelcoöperatie Campina U.A. oraz Zuivelcoöperatie Friesland Foods U.A. („Strony”) łączą się w drodze połączenia w rozumieniu prawa.

Komisja wszczęła postępowanie dnia 17 lipca 2008 r., uzasadniając powyższe faktem, że przedmiotowa koncentracja budzi poważne wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem Porozumienia EOG ⁽³⁾.

PROCEDURA**Przedłużenie terminu**

W następstwie porozumienia ze Stronami Komisja przedłużyła postępowanie o pięć dni roboczych w fazie II ⁽⁴⁾.

Pismne zgłoszenie zastrzeżeń i odpowiedź

Dnia 3 października 2008 r. Komisja wydała pismne zgłoszenie zastrzeżeń. W zgłoszeniu tym Komisja doszła do wstępnego wniosku, że przedmiotowa transakcja powoduje poważne problemy w zakresie konkurencji na następujących 14 rynkach produktowych: sprzedaż mleka świeżego, maślanki świeżej i jogurtu zwykłego; sprzedaż świeżych napojów mlecznych, markowych, niezdrogotnych, z podziałem zależnie od kanału dystrybucji na sprzedaż na rynku detalicznym i na rynku produktów spożywanych poza domem („OOH”, ang. *Out of Home*); sprzedaż wzbogaconych jogurtów i twarogów w segmencie OOH; sprzedaż świeżego sosu jajeczno-mlecznego i świeżej owsianki (razem „świeże przetwory mleczne”); sprzedaż napojów mlecznych o przedłużonej trwałości; sprzedaż sera typu holenderskiego specjalistycznym hurtowniom i podmiotom prowadzącym nowoczesne typy sprzedaży detalicznej; skup mleka surowego zwykłego (w zakresie, w jakim wiąże się z problemami w zakresie konkurencji na rynkach niższego szczebla); oraz sprzedaż laktozy farmaceutycznej i laktozy do inhalatorów proszkowych (DPI, ang. *Dry Powder Inhalation*).

Strony odpowiedziały na pismne zgłoszenie zastrzeżeń w dniu 17 października 2008 r.

Dostęp do akt sprawy

Dnia 6 października 2008 r. Stronom umożliwiono dostęp do akt sprawy.

Strony uzyskiwały następnie przy wielu okazjach dostęp do dokumentów, które zostały dołączone do akt sprawy po ogłoszeniu pismnego zgłoszenia zastrzeżeń.

Udział stron trzecich

Następujące strony trzecie zostały dopuszczone do postępowania po przedłożeniu uzasadnionych wniosków: Superunie C.I.V. B.A., Albert Heijn B.V., Arla Foods AmbA oraz CBC Co., Ltd.

Złożenie ustnych wyjaśnień

Złożenie ustnych wyjaśnień odbyło się dnia 21 października 2008 r. Uczestniczyły w nim Strony, dwie spośród czterech stron trzecich dopuszczonych do postępowania (Albert Heijn B.V. i Arla Foods AmbA) oraz 11 państw członkowskich. Uwagi Stron spowodowały, że Komisja zdecydowała się przeprowadzić dalsze dochodzenie.

Zobowiązania

Jeszcze przed spotkaniem wyjaśniającym Strony przedłożyły projekt środków zaradczych dotyczących świeżych przetworów mlecznych. Podczas spotkania ze Stronami służącego wyjaśnieniu aktualnej sytuacji, które miało miejsce po spotkaniu wyjaśniającym, Komisja poinformowała Strony, że środki zaradcze przedstawione w projekcie nie usuwają wszystkich zastrzeżeń określonych w pismnym zgłoszeniu zastrzeżeń. W następstwie porozumienia ze Stronami Komisja przedłużyła postępowanie o jeden dzień roboczy ⁽⁴⁾, aby umożliwić im przedstawienie realnej propozycji środków zaradczych.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21).

⁽²⁾ Zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽³⁾ Por. art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 10 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Strony zaproponowały następnie pierwszy zestaw wiążących zobowiązań, który został później uzupełniony. Pakiet środków zaradczych obejmuje przede wszystkim wydzielenie działalności związanej ze świeżymi przetworami mlecznymi, serem i przetworami mlecznymi o przedłużonej trwałości oraz umożliwienie dostępu do mleka surowego. Przeprowadzone następnie badanie rynkowe wykazało, że potrzebne są znaczne ulepszenia. Strony przedłożyły w rezultacie skorygowany pakiet zobowiązań.

Drugie badanie rynkowe wykazało, że nadal potrzebne są ulepszenia w odniesieniu do skupu mleka surowego, aby zapewnić konkurencję na rynkach niższego szczebla obejmujących świeże przetwory mleczne i ser.

Dnia 27 listopada 2008 r. Strony przedłożyły ostateczny pakiet zobowiązań.

W związku ze zobowiązaniami Strony poinformowały, że obawiają się, że Komisja pogwałciła ich prawo do obrony. Komisja rzekomo zażądała od nich, aby zaproponowały środek zaradczy dotyczący rynku skupu mleka surowego, co w opinii Stron nie znajduje podstawy w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

W tej kwestii pragnę zauważyć, że ani w projekcie decyzji, ani poprzednio w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń Komisja nie twierdzi, że silna pozycja rynkowa podmiotu powstałego w wyniku połączenia, jaką miałby on na rynku skupu mleka surowego, spowodowałaaby sama w sobie znaczne zakłócenie skutecznej konkurencji. Problemy w zakresie konkurencji związane są raczej ze wzrostem siły rynkowej Stron na rynkach niższego szczebla. Zobowiązania zaproponowane przez Strony w odniesieniu do skupu mleka surowego, wraz ze zobowiązaniami dotyczącymi świeżych przetworów mlecznych i sera, mają gwarantować przywrócenie skutecznej konkurencji na wspomnianych rynkach niższego szczebla poprzez umożliwienie nabywcom wydzielonych przedsiębiorstw oraz konkurentom na rynkach niższego szczebla zapewnienia sobie odpowiednich dostaw mleka surowego na trwałych zasadach. Zatem gdy tylko problemy dotyczące rynków niższego szczebla zostaną rozwiązane, problem dotyczący rynku skupu mleka surowego automatycznie zostanie również rozwiązany.

Uważam, że podczas mającego później miejsce spotkania służącego wyjaśnieniu aktualnej sytuacji służby Komisji odniosły się do potencjalnych nieporozumień dotyczących wcześniejszej wymiany informacji i potwierdziły Stronom, że problem dotyczący rynku skupu mleka surowego związany jest z przeszkodami w wejściu na rynki niższego szczebla lub w ekspansji na tych rynkach, a zatem potrzebne są zobowiązania dotyczące dostępu do mleka surowego, aby rozwiązać problemy w zakresie konkurencji na rynkach niższego szczebla.

Strony nie wracały już więcej do tej kwestii.

PROJEKT DECYZJI

W projekcie decyzji Komisja doszła do wniosku, że zobowiązania przedłożone w dniu 27 listopada 2008 r. gwarantują, że proponowane połączenie nie zakłóci znacząco skutecznej konkurencji na rynkach sprzedaży mleka świeżego, maślanki świeżej i jogurtu zwykłego; sprzedaży świeżych napojów mlecznych, markowych, niezdrowotnych, z podziałem zależnie od kanału dystrybucji na segment detaliczny i OOH; sprzedaży wzbożonych jogurtów i twarogów w segmencie OOH; sprzedaży świeżego sosu jajeczno-mlecznego i świeżej owsianki (razem z wszystkimi wyżej wymienionymi rynkami „świeżych przetworów mlecznych”); sprzedaży napojów mlecznych o przedłużonej trwałości; sprzedaży sera typu holenderskiego specjalistycznym hurtowniom i podmiotom prowadzącym nowoczesne typy sprzedaży detalicznej; a zatem również na rynku skupu mleka surowego.

Wbrew swej wstępnej ocenie Komisja ustaliła, że przedmiotowa koncentracja nie spowoduje znacznego zakłócenia skutecznej konkurencji w odniesieniu do laktozy farmaceutycznej i laktozy do inhalatorów proszkowych (DPI). Komisja doszła do ogólnego wniosku, że proponowaną koncentrację należy uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz funkcjonowaniem Porozumienia EOG, pod warunkiem pełnego przestrzegania zobowiązań określonych w załączniku do decyzji.

Z wyjątkiem wspomnianego powyżej oświadczenia Stron nie otrzymałem od Stron ani od którejkolwiek strony trzeciej żadnych zapytań ani oświadczeń. W związku z tym, oraz uwzględniając przedstawione powyżej uwagi, uważam, że niniejsza sprawa nie wymaga specjalnego komentarza dotyczącego prawa do złożenia wyjaśnień.

Bruksela, dnia 12 grudnia 2008 r.

Michael ALBERS

STRESZCZENIE DECYZJI KOMISJI**z dnia 17 grudnia 2008 r.****uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG****(Sprawa nr COMP/M.5046 — Friesland Foods/Campina)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8459)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 75/06)

W dniu 17 grudnia 2008 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia przedsiębiorstw na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w szczególności art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia. Pełny tekst decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, w autentycznej wersji językowej postępowania oraz w językach roboczych Komisji znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. STRONY

- (1) Friesland Foods liczy 9 417 pracowników (2007 r.) i sprzedaje produkty mleczne przeznaczone dla konsumentów w Europie, na Bliskim Wschodzie, w Azji i Afryce oraz składniki żywnościowe przeznaczone dla odbiorców specjalistycznych i przemysłowych na całym świecie.
- (2) Campina jest spółdzielnią mleczarską skupiającą jako członków 6 885 rolników (2007 r.), prowadzącą działalność w zakresie świeżych produktów mlecznych, serów, masła, smakowych napojów mlecznych świeżych i o przedłużonej trwałości oraz emulsji, w różnych krajach w Europie, Ameryce Północnej i Południowej i w Azji.

18 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. W dniu 17 października 2008 r. Friesland Foods i Campina odpowiedziały na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. W dniu 21 października 2008 r. na wniosek stron zgłaszających odbyło się spotkanie wyjaśniające.

- (6) W dniu 28 października 2008 r. strony zgłaszające przedstawiły nowe zobowiązania mające na celu zapewnienie zgodności proponowanej koncentracji ze wspólnym rynkiem. Zobowiązania te zostały zmodyfikowane, a ich ostateczna wersja została przekazana Komisji w dniu 27 listopada 2008 r.

II. DZIAŁANIE

- (3) W dniu 12 czerwca 2008 r. Komisja otrzymała formalne zgłoszenie na mocy art. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, zgodnie z którym spółdzielnie Zuivelcoöperatie Campina U.A. (dalej „Campina”) i Zuivelcoöperatie Friesland Foods U.A. (dalej „Friesland Foods”) łączą się w drodze połączenia w rozumieniu prawa. Campina i Friesland Foods są dalej wspólnie zwane „stronami zgłaszającymi”.

IV. UZASADNIENIE

- (7) Sektor mleczarski obejmuje szereg wzajemnie powiązanych rynków produktowych, odzwierciedlających duże zróżnicowanie produktów końcowych na bazie mleka. Typowym modelem działalności dla przedsiębiorstw w branży mleczarskiej, zwłaszcza spółdzielni, jest wzbogacanie surowego mleka skupowanego od rolników i przetwarzanie go w szereg produktów mlecznych. Wspólny surowiec, czyli surowe mleko, sprawia, że ceny produktów mlecznych podlegają tym samym tendencjom.

III. STRESZCZENIE

- (4) Po zbadaniu zgłoszenia Komisja przyjęła w dniu 17 lipca 2008 r. decyzję, w której stwierdziła, że działanie wchodzi w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz budzi poważne obawy pod względem zgodności ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem Porozumienia EOG, a także wszczęła postępowanie na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.
- (5) W dniu 3 października 2008 r. stronom zgłaszającym przesłano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, zgodnie z art.

- (8) Surowe mleko zawiera kilka składników odżywczych: tłuszcze, białka, laktozę (cukier mleczny) i minerały. W niektórych produktach mlecznych wykorzystuje się wyłącznie składniki niezawierające tłuszczu (zwłaszcza białka i laktozę). Inne przetwory, w szczególności masło i śmietana, uzyskiwane są na bazie tłuszczu z mleka. Wiele głównych przetworów, takich jak sery i mleko, zawiera mieszanekę tłuszczu i składników niezawierających tłuszczu. Niektóre produkty — w szczególności śmietana, maślanka i serwatka — są zasadniczo produktami ubocznymi powstającymi w procesie wytwarzania podstawowych produktów mlecznych, takich jak mleko pitne i ser.

A. WŁAŚCIWE RYNKI

1. Rynek zbytu surowego mleka

- (9) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, badanie rynku potwierdziło, że po stronie popytu organiczne mleko surowe i zwykłe mleko surowe nie są zastępowalne dla przedsiębiorstw przetwórstwa mleka. Po stronie podaży rolnicy produkujący mleko organiczne nie otrzymują zachęt do przedstawiania się na produkcję zwykłego mleka surowego, ponieważ uzyskują wyższą cenę za mleko organiczne oraz poczynili już inwestycje związane z produkcją organicznego mleka surowego. W przypadku rolników produkujących mleko zwykłe możliwe jest przedstawienie się na organiczne mleko surowe, wymaga to jednak znacznych inwestycji w pastwiska (szersze wykorzystanie) oraz średnio dwuletniego okresu przejściowego. Stwierdzono zatem, iż rynek zbytu zwykłego mleka surowego i rynek zbytu organicznego mleka surowego stanowią odrębne rynki produktowe.
- (10) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny (zarówno dla mleka zwykłego, jak i organicznego), ustalono, że działalność stron pokrywa się tylko w Niderlandach. Ilości przewożone rocznie przez przedsiębiorstwo Campina z Niemiec i Belgii do Niderlandów są nieistotne w porównaniu z całkowitą ilością surowego mleka kupowanego przez zgłaszające strony w Niderlandach (ponad 8 000 mln kg rocznie). Uznano zatem, że przedmiotowe połączenie nie ma istotnego wpływu na rynek zbytu poza terytorium Niderlandów, a przy ocenie skoncentrowano się na Niderlandach.

2. Podstawowe produkty mleczne

- (11) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, stwierdzono, że konieczne jest rozróżnienie podstawowych przetworów mlecznych na świeże i te o przedłużonej trwałości. W każdej kategorii można dokonać dalszego podziału na przetwory organiczne i nieorganiczne.
- (12) W ramach podstawowych świeżych produktów mlecznych organicznych i nieorganicznych, brak zastępowalności po stronie popytu i podaży sprawia, że rynki świeżego mleka, świeżej maślanki, jogurtu naturalnego i sosu jajeczno-mlecznego stanowią odrębne właściwe rynki produktowe. Kwestia sosu jajeczno-mlecznego zostanie omówiona w części dotyczącej świeżych deserów mlecznych. Jeśli chodzi o świeże mleko, świeżą maślankę i jogurt naturalny, produkty sprzedawane pod własną marką sprzedawcy detalicznego i produkty sprzedawane pod marką producenta należą do tego samego rynku produktowego wyższego szczebla. W przypadku nieorganicznych podstawowych świeżych przetworów mlecznych otwarta pozostaje kwestia potencjalnego rozróżnienia, w odniesieniu do kanałów dystrybucji, między sprzedażą detaliczną a sprzedażą na rynku produktów spożywanych poza domem, natomiast w przypadku organicznych podstawowych świeżych przetworów mlecznych sprzedaż detaliczna i sprzedaż produktów spożywanych poza domem stanowią ten sam rynek.
- (13) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, stwierdzono, że ma on wymiar krajowy w przypadku rynku wyższego szczebla (organicznych i nieorganicznych) produktów takich jak mleko, świeża maślanka i jogurt naturalny.

- (14) Ponieważ w ramach podstawowych produktów mlecznych o przedłużonej trwałości pokrywanie się występuje jedynie w przypadku mleka o przedłużonej trwałości oraz nie ma zastępowalności po stronie podaży ani popytu, właściwym rynkiem produktowym jest rynek mleka o przedłużonej trwałości, bez rozróżnienia między produktami sprzedawanymi pod marką sprzedawcy detalicznego a produktami sprzedawanymi pod marką producenta. Otwarta pozostaje kwestia możliwego rozróżnienia, w odniesieniu do kanałów dystrybucji, między rynkiem produktów detalicznych a rynkiem produktów spożywanych poza domem. Właściwy rynek geograficzny jest szerszy niż krajowy i obejmuje Belgię, Niemcy i Niderlandy.

3. Ser typu holenderskiego

- (15) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, należy wyróżnić odrębne rynki produktowe sprzedaży sera typu holenderskiego specjalistycznym hurtownikom sera oraz sprzedaż nowoczesnym typom podmiotów handlu detalicznego (supermarketom, hipermarketom, sklepom dyskontowym). Otwarta pozostaje kwestia dalszego rozróżnienia sprzedaży sera typu holenderskiego specjalistycznym hurtownikom sera (Gouda/Maasdam/Edam, naturalny/bez skórki, ser naturalny 15-dniowy/inny ser naturalny) oraz sprzedaży sera typu holenderskiego nowoczesnym typom podmiotów handlu detalicznego (Gouda/Maasdam/Edam, ser naturalny/bez skórki) oraz nie ma ona istotnego znaczenia przy ocenie wpływu na konkurencję.
- (16) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, rynki sprzedaży sera typu holenderskiego specjalistycznym hurtownikom i nowoczesnym typom podmiotów handlu detalicznego (uwzględniając wszystkie węższe segmenty z wyjątkiem sera bez skórki) są rynkami o zasięgu krajowym, natomiast rynki sprzedaży sera typu holenderskiego bez skórki (w tym wszystkie węższe segmenty) specjalistycznym hurtownikom sera i nowoczesnym typom podmiotów handlu detalicznego mają szerszy zasięg niż krajowy i obejmują co najmniej Niderlandy i Niemcy.

4. Masło

- (17) Ustalono, że właściwy rynek produktowy masła powinien być przede wszystkim podzielony na oddzielne rynki masła luzem i masła pakowanego. Masło mleczne luzem należy do odrębnego rynku niż tłuszcze roślinne luzem. Ponadto można je podzielić na masło podstawowe (82 % zawartości tłuszczu), niefrakcjonowany olej maślany (czyli po prostu olej maślany, o 99,8 % zawartości tłuszczu) i frakcjonowany olej maślany (czyli po prostu masło frakcjonowane, sortowane według temperatury topnienia). Jeśli chodzi o masło pakowane, masło mleczne i tłuszcze roślinne należą do odrębnych rynków, a rynek pakowanego masła mlecznego należy dodatkowo podzielić na segmenty masła pakowanego sprzedawanego sprzedawcom detalicznym i masła pakowanego sprzedawanego na rynku produktów spożywanych poza domem. Otwarta pozostaje kwestia przynależności do tego samego rynku masła pakowanego sprzedawanego pod marką producenta i masła pakowanego sprzedawanego pod własną marką sprzedawcy detalicznego, ponieważ podział ten nie ma znaczenia przy ocenie wpływu na konkurencję.

(18) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, rynki masła luzem, frakcjonowanego oleju maślanego i niefrakcjonowanego oleju maślanego obejmują cały EOG. Właściwy rynek geograficzny masła pakowanego obejmuje co najmniej Niderlandy, Belgię i Niemcy. Kwestię, czy właściwy rynek geograficzny masła pakowanego obejmuje cały EOG, można pozostawić nierozstrzygniętą, ponieważ nie ma ona istotnego znaczenia przy ocenie wpływu na konkurencję.

5. Wzbogacony jogurt i twaróg

(19) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, istnieją oddzielne rynki wzbogaconego jogurtu i twarogu w zależności od kanału dystrybucji. Otwartą można pozostawić kwestię podziału na rynek wzbogaconego jogurtu z jednej strony i twarogu z drugiej, na rynek produktów zdrowotnych i deserowych oraz na rynek produktów sprzedawanych pod marką producenta i pod własną marką sprzedawcy detalicznego, ponieważ tego typu podziały nie mają znaczenia przy ocenie wpływu na konkurencję. Ponieważ Friesland Foods nie działa w segmencie produktów zdrowotnych, nie zajmowano się bardziej szczegółowo zdrowotnym wzbogaconym jogurtem i twarogiem.

(20) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, ma on charakter krajowy w przypadku rynku wyższego szczebla wzbogaconego jogurtu i twarogu sprzedawanego hurtownikom z dalszym przeznaczeniem do spożycia poza domem, natomiast ma on charakter szerszy niż krajowy w przypadku rynku wyższego szczebla wzbogaconego jogurtu i twarogu sprzedawanego sprzedawcom detalicznym.

6. Smakowe napoje mleczne

(21) W ramach tego rynku dokonano wstępnego podziału na świeże smakowe napoje mleczne i smakowe napoje mleczne o przedłużonej trwałości.

(22) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, istnieją odrębne właściwe rynki produktowe dla zdrowotnych świeżych smakowych napojów mlecznych i tych nie posiadających szczególnych właściwości zdrowotnych, które można dodatkowo podzielić na rynki produktów sprzedawanych pod marką producenta i pod własną marką sprzedawcy detalicznego, a także według kanału dystrybucji (sprzedaż detaliczna/sprzedaż na rynku produktów spożywanych poza domem). Ponieważ proponowane połączenie przedsięwzięcia nie prowadziłoby do zakłócenia skutecznej konkurencji na rynku zdrowotnych świeżych smakowych napojów mlecznych oraz nie miałyby wpływu na rynek produktów sprzedawanych pod marką sprzedawcy detalicznego, ocena wpływu na konkurencję koncentruje się na rynku sprzedawanych pod marką producenta świeżych smakowych napojów mlecznych niemających szczególnych właściwości zdrowotnych.

(23) Jeśli chodzi o smakowe napoje mleczne o przedłużonej trwałości, ustalono, że czekoladowe napoje mleczne i owocowe napoje mleczne należą do odrębnych rynków produktowych. Nie ma konieczności ustalania, czy rynki dostaw napojów mlecznych o przedłużonej trwałości

sprzedawane pod marką producenta i pod własną marką sprzedawcy detalicznego należą do odrębnych rynków produktowych. Nie ma również konieczności podziału według kanału dystrybucji, na rynki sprzedaży detalicznej i sprzedaży produktów przeznaczonych do spożycia poza domem.

(24) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, ma on zasięg krajowy w odniesieniu do rynku wyższego szczebla świeżych smakowych napojów mlecznych niemających szczególnych właściwości zdrowotnych. Jeśli chodzi o smakowe napoje mleczne o przedłużonej trwałości, ustalono, że na rynku obejmującym produkty pod marką producenta i pod marką sprzedawcy detalicznego, zakres geograficzny jest szerszy niż krajowy i obejmuje Niderlandy, Belgię i Niemcy. Jeśli rynek produktowy wyższego szczebla jest ograniczony do produktów pod marką producenta, przyjmując że różnica między markami w różnych krajach jest znaczna, rynki te mają zakres krajowy.

7. Świeże desery mleczne

(25) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, istnieją odrębne rynki produktowe dla świeżego sosu jajeczno-mlecznego, owsianki i deserów porcjowanych. W przypadku sosu jajeczno-mlecznego nie jest konieczny podział na produkty pod marką producenta i pod marką sprzedawcy detalicznego. Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia kwestii, czy rynek należy dalej podzielić według kanału dystrybucji, ponieważ nie ma to znaczenia przy ocenie wpływu na konkurencję.

(26) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, ma on zakres krajowy w przypadku rynków sosu jajeczno-mlecznego i owsianki.

8. Śmietana

(27) Ustalono, że właściwy rynek produktowy śmietany powinien być przede wszystkim podzielony na oddzielne rynki płynnej śmietany i śmietany w aerozolu. W odniesieniu do płynnej śmietany istnieje rozróżnienie między płynną śmietaną na bazie mleka i płynną śmietaną bez dodatku mleka, a w każdym z tych segmentów — między płynną śmietaną sprzedawaną detalicznie, płynną śmietaną sprzedawaną jako produkt spożywany poza domem i płynną śmietaną sprzedawaną przemysłowym kanałem sprzedaży. Rynek płynnej śmietany na bazie mleka obejmuje zarówno płynną śmietaną o niskiej zawartości tłuszczu, jak i tą o wysokiej zawartości tłuszczu. W ramach rynku płynnej śmietany na bazie mleka otwartą pozostawiono kwestię podziału na śmietaną świeżą i śmietaną o dłuższym okresie trwałości, ponieważ nie ona znaczenia dla oceny wpływu na konkurencję. Podobnie kwestia różnicy między płynną śmietaną pod marką producenta i tą pod marką sprzedawcy detalicznego nie została rozstrzygnięta, ponieważ nie miałyby wpływu na ostateczne wnioski dotyczące skutków przedmiotowej transakcji. Ponadto ponieważ działalność stron nie pokrywa się na rynku płynnej śmietany bez zawartości mleka, ocena skupiona była na płynnej śmietanie na bazie mleka.

- (28) Jeśli chodzi o śmietaną w aerozolu, istnieją dwa rynki produktowe: śmietany w aerozolu na bazie mleka sprzedawanej sprzedawcom detalicznym i tej sprzedawanej klientom spożywającym ją poza domem. Rynek detaliczny śmietany w aerozolu obejmuje zarówno produkty pod marką producenta jak i te pod własną marką sprzedawcy detalicznego, natomiast w segmencie sprzedaży produktów przeznaczonych do spożycia poza domem nie jest konieczne rozstrzygnięcie kwestii podziału na produkty pod marką producenta i pod własną marką sprzedawcy detalicznego, ponieważ nie ma to znaczenia przy ocenie wpływu na konkurencję.
- (29) Właściwy rynek geograficzny płynnej śmietany na bazie mleka, sprzedawanej jako przeznaczonej do spożycia poza domem, sprzedawcom detalicznym i klientom przemysłowym, a także śmietany w aerozolu sprzedawanej sprzedawcom detalicznym i tej przeznaczonej do spożycia poza domem ma zakres szerszy niż krajowy i obejmuje co najmniej Niderlandy, Belgię i Niemcy.

9. Płynne zabielače do kawy

- (30) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, istnieją osobne rynki produktowe dla mleka do kawy i śmietanki do kawy. W przypadku tych produktów nie jest konieczne rozróżnienie na te pod marką producenta i pod własną marką sprzedawcy detalicznego. Należy również dokonać podziału według kanału dystrybucji, między rynkiem produktów sprzedawanych sprzedawcom detalicznym a rynkiem produktów spożywanych poza domem.
- (31) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, właściwe rynki geograficzne mleka do kawy i śmietanki do kawy są szersze niż krajowe i obejmują Niderlandy, Belgię i Niemcy.

10. Emulsje suszone rozpryskowo

- (32) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, emulsje płynne i emulsje suszone rozpryskowo stanowią odrębne rynki produktowe. Ponadto różne kategorie emulsji suszonych rozpryskowo, takie jak zabielače, piany i polewy, należą do odrębnych rynków produktowych. Ponieważ Campina nie prowadzi działalności w zakresie koncentratów tłuszczowych i olejów żywieniowych w kapsułkach, a Friesland Foods nie prowadzi działalności w segmencie stabilizatorów ciasta, nie zajmowano się dokładną definicją rynku produktowego dla tych trzech produktów.
- (33) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny, rynki zabielačy, pian, polew i stabilizatorów ciasta obejmują swym zakresem cały EOG.

11. Laktoza

- (34) Jeśli chodzi o właściwy rynek produktowy, laktoza spożywcza i laktoza farmaceutyczna stanowią dwa odrębne właściwe rynki produktowe. W odniesieniu do laktozy farmaceutycznej, substancje pomocnicze takie jak skrobia, Mannitol, MMC nie są skutecznymi alternatywnymi źródłami zaopatrzenia dla klientów, a zatem nie mogą stanowić ograniczenia konkurencji. Ponadto w związku z tym, że transakcja nie prowadziłaby wystąpienia problemów związanych z naruszeniem konkurencji na rynku laktozy farmaceutycznej ani na możliwych węższych rynkach laktozy farmaceutycznej poddanej bezpośredniej kompresji i laktozy farmaceutycznej granulowanej na mokro, otwarta pozostaje kwestia zdefiniowania tych rynków. Wreszcie należy określić odrębny właściwy rynek produktowy dla laktozy DPI (laktoza do inhalatorów proskowych). W ramach laktozy DPI należy wyodrębnić osobny rynek produktowy dla laktozy DPI w postaci bardziej wyrafinowanej i mniej wyrafinowanej.
- (35) Jeśli chodzi o właściwy rynek geograficzny w odniesieniu do laktozy spożywczej, nie jest konieczne rozstrzygnięcie, ponieważ niezależnie od przyjętej definicji właściwego rynku geograficznego nie ma obaw o naruszenie konkurencji. W odniesieniu do laktozy farmaceutycznej i laktozy DPI, definicja rynku geograficznego nie została ustalona. W istocie na globalnym rynku laktozy farmaceutycznej i laktozy DPI, pozycja połączonego podmiotu byłaby właściwa taka sama jak na rynku obejmującym EOG. Transakcja nie miałaby znacznego wpływu na skuteczną konkurencję na globalnych rynkach i na rynkach EOG laktozy farmaceutycznej i laktozy DPI, niezależnie od dokładnej definicji zakresu geograficznego rynków.

B. OCENA KONKURENCJI

1. Wprowadzenie

- (36) Przeprowadzono dokładne badanie struktury i funkcjonowania rynków przetworów mlecznych, których dotyczy proponowane połączenie. W wyniku tego badania ustalono, że połączenie nie powinno znacząco zakłócać skutecznej konkurencji na rynkach mleka o przedłużonej trwałości, podstawowych organicznych świeżych produktów mlecznych, masła luzem i masła pakowanego, płynnej śmietany i śmietany w aerozolu, płynnych zabielačy do kawy, emulsji suszonych rozpryskowo, laktozy spożywczej, laktozy farmaceutycznej i laktozy DPI.
- (37) Proponowane połączenie stanowiłoby znaczące zakłócenie skutecznej konkurencji na rynkach zbytu mleka surowego, świeżych podstawowych produktów mlecznych, sera, wzbogaconego jogurtu i twarogu, świeżych smakowych napojów mlecznych, napojów mlecznych o przedłużonej trwałości, świeżego sosu jajeczno-mlecznego i owsianki.

2. Rynek zbytu surowego mleka

- (38) Jeśli chodzi o rynek zbytu surowego mleka, połączenie doprowadziłoby do skupienia dwóch głównych nabywców mleka surowego w Niderlandach, którzy kontrolowaliby około 70-80 % rynku.
- (39) Problemy w zakresie naruszenia konkurencji nie dotyczą tego, że połączony podmiot mógłby wywierać presję na konkurencję na rynku wyższego szczebla i obniżyć ceny oferowane rolnikom za mleko. Dotyczą one raczej tego, że silna pozycja rynkowa nowego podmiotu na rynkach niższego szczebla umożliwiłaby mu uzyskiwanie dodatkowych zysków, a w związku z tym oferowanie wyższych cen rolnikom. W konsekwencji połączony podmiot byłby w stanie przyciągać więcej rolników i utrzymać lub wzmocnić swoją bazę rolników. Sytuacja taka wprowadziłaby dodatkowe bariery wejścia na rynek lub rozszerzenia działalności na rynki mleczne niższego szczebla, na których do skutecznego konkurowania niezbędne jest holenderskie mleko surowe.

3. Świeże produkty mleczne

- (40) Pojęcie świeżych produktów mlecznych obejmuje podstawowe świeże produkty mleczne (świeże mleko, świeżą maślanę i jogurt naturalny), wzbogacony jogurt i twaróg, świeże smakowe napoje mleczne, świeży sos jajeczno-mleczny i owsiankę.
- (41) Proponowana transakcja znacząco ograniczyłaby skuteczną konkurencję w wyniku powstania dominującej pozycji na rynku świeżego mleka, świeżej maślanki, jogurtu naturalnego, w Niderlandach, czyli istotnej części wspólnego rynku, niezależnie od tego, czy rynek ten należy dodatkowo podzielić na segmenty według kanału dystrybucji. Wniosek ten opiera się m.in. na tym, że strony mają łącznie wysoki udział w rynku, uważane są za najbliższych konkurentów, klienci mają trudności z przestawieniem się na alternatywne źródła zaopatrzenia oraz z rozszerzeniem produkcji w przypadku wzrostu cen.
- (42) Z tych samych wymienionych przyczyn, zgłoszona koncentracja znacząco naruszyłaby skuteczną konkurencję w wyniku powstania dominującej pozycji na rynku wzbogaconego jogurtu i twarogu w Niderlandach, w segmencie produktów spożywanych poza domem oraz na rynku świeżych smakowych napojów mlecznych niemających szczególnych właściwości zdrowotnych w Niderlandach, podzielonym na segment detaliczny i segment produktów spożywanych poza domem.
- (43) W odniesieniu do rynku świeżych deserów zgłoszona koncentracja mogłaby znacząco zakłócić skuteczną konkurencję na rynkach: i) świeżego sosu jajeczno-mlecznego w Niderlandach oraz ii) owsianki w Niderlandach, które to rynki stanowią istotną część wspólnego rynku, niezależnie

od tego, czy konieczna jest ich dalsza segmentacja według kanału dystrybucji. Również w tej sprawie wniosek wynika m.in. z pozycji rynkowej stron oraz z faktu, iż były one uważane za najbliższych konkurentów, w związku z czym klienci mieliby trudności z przestawieniem się na alternatywne źródła zaopatrzenia.

4. Ser typu holenderskiego

- (44) Koncentracja doprowadziłaby do znaczącego zakłócenia skutecznej konkurencji na rynkach zbytu sera typu holenderskiego specjalistycznym hurtownikom sera (uwzględniając węższą segmentację na ser naturalny, Gouda i ser 15-dniowy) oraz nowoczesnym typom sprzedawców detalicznych (uwzględniając węższą segmentację na ser naturalny i ser Gouda) w Niderlandach. Każdy z tych rynków stanowi istotną część wspólnego rynku.
- (45) Jeśli chodzi o sprzedaż specjalistycznym hurtownikom sera, niniejsza ocena wynika m.in. z wysokiego udziału stron w rynku (40-70 %), ścisłej konkurencji między stronami, ograniczonych możliwości specjalistycznych hurtowników sera przestawienia się na alternatywne krajowe lub zagraniczne źródła zaopatrzenia, ograniczonych możliwości wejścia na rynek i rozszerzenia działalności w najbliższej przyszłości, a także z faktu, że wszystkie przedstawione przez strony czynniki wyrównawcze (np. zmniejszony popyt i wzrost reimportu/sprzedaży sera pierwotnie przeznaczonego na eksport w przypadku wzrostu cen, rzekoma zależność od potencjału możliwości hurtowników w zakresie przechowywania i dojrzewania serów) są niewystarczające, by zapobiec podnoszeniu cen przez łączące się strony.
- (46) Jeśli chodzi o sprzedaż nowoczesnym typom podmiotów handlu detalicznego, niniejsza ocena wynika m.in. z wysokiego udziału stron w rynku ([60-70 %]), ścisłej konkurencji między stronami, ograniczonej konkurencji między stronami i specjalistycznymi hurtownikami sera, ograniczonych możliwości nowoczesnych typów podmiotów handlu detalicznego w zakresie przestawienia się na alternatywne krajowe lub zagraniczne źródła zaopatrzenia, ograniczonych możliwości wejścia na rynek i rozszerzenia działalności w najbliższej przyszłości, a także z faktu, że wszystkie przedstawione przez strony czynniki wyrównawcze (np. pozycja nabywców, wzrost reimportu/sprzedaży sera pierwotnie przeznaczonego na eksport oraz szersze wykorzystanie sera bez skórki w przypadku wzrostu cen) są niewystarczające, by zapobiec podnoszeniu cen przez łączące się strony.
- (47) Nie stwierdzono zagrożenia naruszenia konkurencji na rynkach zbytu sera Maasdam i sera typu holenderskiego bez skórki (uwzględniając węższą segmentację) specjalistycznym hurtownikom sera i nowoczesnym typom podmiotów sprzedaży detalicznej w Niderlandach.

5. Napoje mleczne o przedłużonej trwałości

- (48) W odniesieniu do rynku napojów mlecznych o przedłużonej trwałości, stwierdzono, że zgłoszona koncentracja może znacznie zakłócić skuteczną konkurencję na rynku czekoladowych napojów smakowych o przedłużonej trwałości sprzedawanych pod marką producenta w Niderlandach, na rynku owocowych napojów smakowych o przedłużonej trwałości sprzedawanych pod marką producenta w Niderlandach, na rynku czekoladowych napojów smakowych o przedłużonej trwałości sprzedawanych pod marką producenta w Belgii, na rynku owocowych napojów smakowych o przedłużonej trwałości sprzedawanych pod marką producenta w Belgii, na rynku czekoladowych napojów smakowych o przedłużonej trwałości sprzedawanych pod marką producenta i pod własną marką sprzedawcy detalicznego w Niderlandach, Belgii i Niemczech oraz na rynku owocowych napojów smakowych o przedłużonej trwałości sprzedawanych pod marką producenta i pod własną marką sprzedawcy detalicznego w Niderlandach, Belgii i Niemczech, niezależnie od tego, czy rynki te należy dodatkowo podzielić na segmenty według kanałów dystrybucji.
- (49) Wniosek ten wynika m.in. z faktu, że łączące się przedsiębiorstwa mają znaczne udziały w rynku, uważane są za ścisłych konkurentów i posiadają silne marki. Ponadto badanie rynku wykazało, że klienci mieliby trudności z przestawieniem się i wejście na rynek nowych podmiotów jest mało prawdopodobne.

6. Zobowiązania zaproponowane przez zgłaszającą stronę

- (50) Aby usunąć wskazane problemy w zakresie konkurencji wynikające z przedmiotowej transakcji, Campina i Friesland Foods zaproponowały zobowiązania na mocy art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Pierwszy zbiór zobowiązań został przedłożony w dniu 28 października 2008 r., a następnie uzupełniony w dniu 5 listopada 2008 r., w celu uzyskania zgody Komisji na transakcję. Pakiet środków wyrównawczych obejmuje zbycie inwestycji w branży świeżych produktów mlecznych, sera, napojów mlecznych o przedłużonej trwałości oraz dostępu do mleka świeżego.
- (51) Następnie Komisja poddała te zobowiązania badaniu rynku. Wyniki pierwszego badania rynku wskazały, że niezbędne jest wprowadzenie znaczących poprawek. W związku z tym strony w dniu 19 listopada przedłożyły poprawiony pakiet zobowiązań, który zawierał poprawki odnoszące się do niedociągnięć wskazanych w pierwszym pakiecie środków wyrównawczych związanych ze zbyciem inwestycji w segmencie świeżych produktów mlecznych, zbyciem inwestycji w segmencie sera oraz pakietem napojów mlecznych o przedłużonej trwałości jako całości. Jednakże Komisja nadal miała obawy, że brak dostępu do rynku świeżego mleka będzie stanowił znaczące zakłócenie skutecznej konkurencji na rynkach niższego szczebla świeżych podstawowych produktów mlecznych i sera typu holenderskiego w Niderlandach ogólnie, a także będzie skutkował w szczególności brakiem rentowności zbycia

inwestycji na rynku niższego szczebla. Badanie rynkowe drugiego pakietu potwierdziło, że niezbędne były poprawki w tym zakresie.

- (52) Następnie dnia 27 listopada 2008 r. strony ostateczną wersją pakietu zobowiązań.
- (53) W związku z powyższym, ostateczny pakiet zobowiązań obejmuje:
- (54) Całą działalność w zakresie świeżych produktów mlecznych Friesland Foods w Niderlandach obejmującą świeże produkty mleczne, świeżą maślankę, jogurt naturalny, wzbogacony jogurt i twaróg, świeży sos jajeczno-mleczny, owsiankę, świeże smakowe napoje mleczne, świeżą śmietanę i organiczne świeże podstawowe produkty mleczne (dalej „zbywana działalność w zakresie produktów świeżych”).
- (55) wyłączną, odnawialną 5-letnią licencję na korzystanie z marki Friesche Vlag w Niderlandach dla bieżącego portfela produktów świeżych Friesland Foods, po czym nastąpi bezterminowe zaprzestanie wykorzystywania tej marki.
- (56) Zbycie obejmuje własność należącej do Campiny marki Mekunie oraz własność wszystkich marek niższego szczebla wchodzących w skład marki Friesche Vlag oraz wszystkich marek właściwych dla produktów świeżych Friesland Foods (z wyjątkiem samej marki Friesche Vlag).
- (57) Zbycie zakładu produkcyjnego Bleskensgraaf należącego do Campiny oraz wydzielenie zespołu sprzedaży i innych pracowników działu badań i rozwoju, planowania i logistyki oraz ogólnego wsparcia z organizacji sprzedaży połączonego podmiotu (zwane dalej „zbywaną działalnością w zakresie sera”).
- (58) W odniesieniu do napojów mlecznych o przedłużonej trwałości, zbycie marki Campiny w segmencie napojów czekoladowych Choco Choco oraz zbycie marki w segmencie napojów owocowych Yogho Yogho w Niderlandach.
- (59) Zbywana działalność dotyczy m.in. wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych (w tym praw własności intelektualnej), które mają wpływ na bieżącą działalność. Ponadto uwzględnione są wszystkie licencje, zezwolenia i pozwolenia wydane przez wszelkie organizacje rządowe, a także wszystkie umowy, dzierżawy, zobowiązania i zamówienia klientów dotyczące zbywanej działalności oraz wszyscy klienci, należności i inna dokumentacja dotycząca zbywanej działalności. Dotyczy to również personelu.
- (60) Te trzy elementy mają na celu zapewnienie dostępu do surowego mleka dla konkurentów na rynku niższego szczebla, w tym dla zbywanej działalności. Po pierwsze istnieje umowa przejściowa na zaopatrzenie zapewniająca surowe mleko obu zakładom produkcyjnym. W ramach tej umowy przejściowej na zaopatrzenie zbywane przedsiębiorstwa mogą zaopatrywać się w surowe mleko od połączonego podmiotu po „gwarantowanej cenie” (tj. cenę jaką połączony podmiot gwarantuje swoim rolnikom) pomniejszonej o 1 %.

- (61) Po drugie, po okresie objętym umową przejściową na zaopatrzenie, założona zostanie fundacja (Dutch Milk Fund, DMF) zapewniająca dostęp do surowego mleka do maksymalnej ilości 1,2 mld kg surowego mleka rocznie. Będzie ona oparta na systemie praw ciągnięcia dla konkurentów niższego szczebla. Zbywana działalność w zakresie produktów świeżych i zbywana działalność w zakresie sera, zgodnie z ustaleniami zawartymi w poprawionych zobowiązaniach, tj. do ilości stanowiącej całkowite zdolności produkcyjne tych zbywanych zakładów. Podobnie cena surowego mleka będzie w wyniku tych ustaleń „ceną gwarantowaną” pomniejszoną o 1 % w okresie pierwszych pięciu lat.
- (62) Trzeci element ma na celu zmiany strukturalne. Bariery wyjścia dla rolników współpracujących z połączonym podmiotem zostały zredukowane, aby zapewnić: i) zaopatrzenie w mleko niezależnie od połączonego podmiotu oraz ii) możliwość wprowadzenia przez zbywane zakłady niższego szczebla długoterminowego rozwiązania strukturalnego

w zakresie zaopatrzenia w surowe mleko. Element ten obejmuje płatność za wyjście (płatność na rozpoczęcie działalności) w wysokości 5 EUR/100kg wypłacaną członkom wychodzącym z połączonego podmiotu do czasu aż członkowie reprezentujący ilość równą 1,2 mld kg surowego mleka opuszczą połączony podmiot FrieslandCampina.

V. WNIOSEK

- (63) Z przyczyn wymienionych powyżej w decyzji stwierdza się, że planowana koncentracja nie doprowadzi do znaczącego ograniczenia skutecznej konkurencji na wspólnym rynku lub jego istotnej części.
- (64) W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i art. 57 Porozumienia EOG, należy stwierdzić zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2009/C 75/07)

Numer XA: XA 271/08

Państwo członkowskie: Republika Federalna Niemiec

Region: Freistaat Sachsen

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Gemeinsames Umsetzungsdokument zum Programm Ziel 3/Cíl 3 zur Förderung der grenzübergreifenden Zusammenarbeit 2007-2013 zwischen dem Freistaat Sachsen und der Tschechischen Republik im Rahmen des Ziels „Europäische territoriale Zusammenarbeit“

Podstawa prawna:

Beihilfen werden nach Maßgabe

- des gemeinsamen Programmdokuments (Operationelles Programm CCI-Code: 2007CB163PO017),
- des Gemeinsamen Umsetzungsdokumentes und
- der Verordnung (EG) Nr. 1857/2006 der Kommission vom 15. Dezember 2006 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen an kleine und mittlere in der Erzeugung von landwirtschaftlichen Erzeugnissen tätige Unternehmen und zur Änderung der Verordnung (EG) Nr. 70/2001,

in der jeweils geltenden Fassung, gewährt.

Die Förderung wird darüber hinaus nach Maßgabe der §§ 23 und 44 der Haushaltsordnung für den Freistaat Sachsen (Sächsische Haushaltsordnung — SäHO, SächsGVBl. 2001, S. 154) sowie der hierzu ergangenen Verwaltungsvorschriften des Sächsischen Staatsministeriums der Finanzen, in der jeweils geltenden Fassung, mit den im Umsetzungsdokument normierten abweichenden bzw. besonderen Regelungen gewährt

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 1 mln EUR rocznie

Maksymalna intensywność pomocy: 50 %

Data realizacji: Po opublikowaniu przez Komisję zestawienia informacji na temat programu

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: 31.12.2013 r.

Cel pomocy: Cele ogólne programu są następujące:

- wypracowywanie i wykonywanie transgranicznych działań o charakterze gospodarczym i ekologicznym w obszarze granicy saksońsko-czeskiej poprzez rozwój wspólnych strategii zrównoważonego rozwoju terytorialnego,
- trwałe zwiększanie konkurencyjności regionu na tle Europy,
- ukierunkowane wykorzystywanie potencjału rozwoju wspieranego obszaru za pomocą sprawnej współpracy transgranicznej.

Zastosowanie znajdują w tym przypadku następujące przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006:

- Artykuł 5: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków, w szczególności w odniesieniu do działań dotyczących infrastruktury dla turystyki (dokument wykonawczy, pkt 2.2.2.1) oraz w dziedzinie ochrony klimatu, lasu, przyrody oraz dbałości o krajobraz (dokument wykonawczy, pkt 2.3.1.1), wyłączając działania na rzecz wykonania programu Natura 2000,
- Artykuł 15: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym, w szczególności w odniesieniu do działań służących wsparciu gospodarczo-naukowych sieci współpracy (dokument wykonawczy, pkt 2.2.1.1 ppkt a) do c)) oraz w odniesieniu do wspierania działań w sferach świadomości ekologicznej, edukacji ekologicznej oraz zarządzania środowiskiem naturalnym (dokument wykonawczy, pkt 2.3.1.3 ppkt b) i c)).

W odniesieniu do kwalifikowalności wydatków w ramach pomocy stosuje się również przepisy art. 5 i 15 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006

Sektory gospodarki: Rolnictwo (uprawy rolne inne niż wieloletnie, uprawy wieloletnie, prowadzenie szkółek, utrzymywanie zwierząt gospodarskich, działalność mieszana w zakresie rolnictwa i świadczenie usług w zakresie rolnictwa)

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Sächsische Aufbaubank — Förderbank
Pirnaische Straße 9
01069 Dresden
DEUTSCHLAND

Adres internetowy:

http://www.ziel3-cil3.eu/servlet/PB/show/1042655_11/Umsetzungsdok_DE.pdf

Inne informacje:

Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit
Referat 36, Verwaltungsbehörde des EU-Programms „Grenzübergreifende Zusammenarbeit“
Wilhelm Buck Straße 2
01097 Dresden
DEUTSCHLAND

Thomas TREPMANN
Referatsleiter
Sächsisches Staatsministerium für Umwelt und Landwirtschaft

Numer XA: XA 373/08

Państwo członkowskie: Republika Federalna Niemiec

Region: cały kraj

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Grundsätze für eine nationale Rahmenrichtlinie zur Gewährung staatlicher Zuwendungen zur Bewältigung von durch widrige Witterungsverhältnisse verursachte Schäden in der Landwirtschaft

Podstawa prawna:

Grundsätze für eine nationale Rahmenrichtlinie zur Gewährung staatlicher Zuwendungen zur Bewältigung von durch Naturkatastrophen oder widrige Witterungsverhältnisse verursachte Schäden in Landwirtschaft, Binnenfischerei und Aquakultur

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 10 mln EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 80 % lub 90 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania

Data realizacji: Najwcześniej od momentu opublikowania zestawienia informacji o programie pomocy w internecie

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do 30.6.2014 r.

Cel pomocy: Art. 11: Pomoc na rzecz strat w rolnictwie spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi

Pomoc na pokrycie strat z powodu a) klęsk żywiołowych w rolnictwie lub strat w sektorze b) rybołówstwa śródlądowego i akwakultury podlega osobnej procedurze zgłoszenia:

a) tymczasowy nr 1630, N 568/2008 w SANI

b) tymczasowy nr 1546 w SANI

Sektory gospodarki: Wszystkie sektory rolnictwa

Pomoc przeznaczona jest dla mikro-, małych lub średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE, niezależnie od wybranej formy prawnej, których działalność obejmuje produkcję pierwotną produktów rolnych, w tym pszczelarstwo i sezonowy wypas owiec

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Minister für Ernährung und Ländlichen Raum des Landes Baden-Württemberg
Postfach 10 34 44
70029 Stuttgart
DEUTSCHLAND

Bayerischen Staatsminister für Landwirtschaft und Forsten
Postfach 22 00 12
80535 München
DEUTSCHLAND

Senatsverwaltung für Gesundheit, Umwelt und Verbraucherschutz
Brückenstr. 6
10179 Berlin
DEUTSCHLAND

Minister für Ländliche Entwicklung, Umwelt und Verbraucherschutz des Landes Brandenburg
Postfach 60 11 50
14411 Potsdam
DEUTSCHLAND

Senator für Wirtschaft und Häfen der Freien Hansestadt Bremen
Postfach 10 15 29
28015 Bremen
DEUTSCHLAND

Senator für Wirtschaft und Arbeit der Freien und Hansestadt Hamburg
Postfach 11 21 09
20421 Hamburg
DEUTSCHLAND

Minister für Umwelt, ländlichen Raum und Verbraucherschutz des Landes Hessen
Postfach 31 09
65021 Wiesbaden
DEUTSCHLAND

Minister für Landwirtschaft, Umwelt und Verbraucherschutz des Landes Mecklenburg-Vorpommern
Postfach
19048 Schwerin
DEUTSCHLAND

Minister für Ernährung, Landwirtschaft, Verbraucherschutz und Landesentwicklung des Landes Niedersachsen
Postfach 2 43
30002 Hannover
DEUTSCHLAND

Minister für Umwelt und Naturschutz, Landwirtschaft und Verbraucherschutz des Landes Nordrhein-Westfalen
Postfach
40190 Düsseldorf
DEUTSCHLAND

Minister für Wirtschaft, Verkehr, Landwirtschaft und Weinbau des Landes Rheinland-Pfalz
Postfach 3269
55022 Mainz
DEUTSCHLAND

Minister für Umwelt des Saarlandes
Postfach 10 24 61
66024 Saarbrücken
DEUTSCHLAND

Sächsischen Staatsminister für Umwelt und Landwirtschaft
Postfach
01076 Dresden
DEUTSCHLAND

Ministerin für Landwirtschaft und Umwelt des Landes Sachsen-Anhalt
Postfach 37 62
39012 Magdeburg
DEUTSCHLAND

Minister für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein
Postfach 5009
24062 Kiel
DEUTSCHLAND

Minister für Landwirtschaft, Naturschutz und Umwelt des Freistaates Thüringen
Postfach 90 03 65
99106 Erfurt
DEUTSCHLAND

Adres internetowy:

http://www.bmelv.de/SharedDocs/downloads/04-Landwirtschaft/Foerderung/Beihilfen/Beihilfe__Naturereignisse.html

Inne informacje: Dotacje państwowe, które powinny jak najszybciej trafić do zainteresowanych przedsiębiorstw, służą wsparciu ich zarządzania kryzysowego. W przeszłości dochodziło do opóźnień przy przyjmowaniu programów odszkodowawczych i ich zatwierdzaniu przez Komisję Europejską. Przedłożenie niniejszych przepisów regulujących krajowe programy przyznawania dotacji ma na celu umożliwienie szybkiego udzielenia pomocy w nagłych przypadkach.

Podejście to jest zgodne z wytycznymi Wspólnoty dotyczącymi pomocy państwa w sektorze rolnictwa i leśnictwa na lata 2007-2013. Zaleca się w nich państwu członkowskiemu, aby przyjmowały programy dotyczące pomocy w przypadku poniesienia strat z powodu nadzwyczajnych zjawisk naturalnych w odpowiednim czasie — tzn. przed wystąpieniem takich zdarzeń, tak by w nagłym przypadku nie dochodziło do opóźnień w przyznawaniu pomocy spowodowanych wspólnotowymi procedurami zatwierdzania programów pomocy.

Równocześnie należy wziąć pod uwagę, że chodzi tu o program „profilaktyczny”, dotyczący zdarzeń, które mogą nastąpić w przyszłości. Przy określaniu rocznego łącznego budżetu programu uwzględniono doświadczenia zdobyte podczas powodzi w 2002 r. (Łaba i Dunaj) oraz w 2005 r. (Dunaj i jego dopływy, szczególnie na pogórzu alpejskim w Bawarii oraz w Alpach), jak również podczas suszy w 2003 r.

Nota informacyjna Komisji na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 75/08)

Państwo członkowskie	Włochy
Trasa	Cuneo Levaldigi — Rzym Fiumicino i z powrotem
Okres ważności umowy	24 miesiące (od dnia 4 sierpnia 2009 r. do dnia 3 sierpnia 2011 r.)
Termin składania ofert	62 dni od daty opublikowania niniejszego ogłoszenia
Adres, pod którym udostępnia się tekst zaproszenia do składania ofert oraz wszelkie stosowne informacje i dokumentację dotyczące przetargu publicznego i obowiązku użyteczności publicznej	E.N.A.C. (Ente Nazionale per l'Aviazione Civile) Direzione centrale regolazione economica Direzione trasporto aereo Viale del Castro Pretorio 118 00185 Roma ITALIA www.enac-italia.it E-mail: osp@enac.rupa.it

Nota informacyjna Komisji na mocy art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty

Zaproszenie do składania ofert w zakresie wykonywania regularnych przewozów lotniczych zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 75/09)

Państwo członkowskie	Włochy
Trasa	Pantelleria-Trapani i z powrotem, Pantelleria-Palermo i z powrotem, Lampedusa-Palermo i z powrotem, Lampedusa-Catania i z powrotem
Okres ważności umowy	12 miesięcy (od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia 24 sierpnia 2010 r.)
Termin składania ofert	2 miesiące od daty opublikowania niniejszego ogłoszenia
Adres, pod którym udostępnia się tekst zaproszenia do składania ofert oraz wszelkie niezbędne informacje i dokumentację dotyczące przetargu publicznego i obowiązku użyteczności publicznej	Ente Nazionale per l'Aviazione Civile (ENAC) Direzione centrale regolazione economica Direzione trasporto aereo Viale del Castro Pretorio 118 00185 Roma ITALIA www.enac-italia.it E-mail: trasporto.aereo@enac.rupa.it

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJA

Zaproszenie do składania wniosków w ramach rocznego programu prac dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na 2009 r.

(Decyzja Komisji C(2009) 2179)

(2009/C 75/10)

Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Energii i Transportu, niniejszym ogłasza zaproszenie do składania wniosków w celu przyznania dotacji na projekty zgodnie z priorytetami i celami określonymi w rocznym programie prac dotyczącym dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej na 2009 r.

Maksymalna kwota przeznaczona na realizację wniosków na 2009 r. wynosi **80 mln EUR**.

Termin składania wniosków upływa w dniu **15 maja 2009 r.**

Pełny tekst zaproszenia do składania wniosków jest dostępny na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/transport/infrastructure/ten_t_ea/call_for_proposals_2009_en.htm

Zaproszenie do składania wniosków na rok 2009 w ramach wieloletniego programu prac dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na lata 2007-2013

(Decyzja Komisji C(2009) 2178)

(2009/C 75/11)

Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Energii i Transportu, niniejszym ogłasza zaproszenie do składania wniosków w ramach wieloletniego programu prac dotyczącego transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na lata 2007-2013 w celu przyznania dotacji w następujących dziedzinach:

— Dziedzina nr 8:

Projekt priorytetowy TEN-T nr 21 — **autostrady morskie**. Maksymalna kwota przeznaczona na realizację wybranych wniosków na 2009 r. wynosi 30 mln EUR.

— Dziedzina nr 9:

projekty z zakresu **inteligentnych systemów transportowych dla ruchu drogowego**. Maksymalna kwota przeznaczona na realizację wybranych wniosków na 2009 r. wynosi 100 mln EUR.

— Dziedzina nr 10:

projekty z zakresu **europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS)**. Maksymalna kwota przeznaczona na realizację wybranych wniosków na 2009 r. wynosi 240 mln EUR.

Termin składania wniosków upływa w dniu **15 maja 2009 r.**

Pełny tekst zaproszenia do składania wniosków jest dostępny na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/transport/infrastructure/ten_t_ea/call_for_proposals_2009_en.htm

Zaproszenie do składania wniosków w ramach programu prac dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) przewidzianych w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej

(Decyzja Komisji C(2009) 2183)

(2009/C 75/12)

Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Energii i Transportu, niniejszym ogłasza zaproszenie do składania wniosków w celu przyznania dotacji na projekty zgodnie z priorytetami i celami określonymi w programie prac dotyczącym dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej przewidzianych w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej.

Maksymalna kwota przeznaczona na realizację wniosków na rok 2009 w ramach niniejszego zaproszenia wynosi **500 mln EUR**.

Termin składania wniosków upływa w dniu **15 maja 2009 r.**

Pełny tekst zaproszenia do składania wniosków jest dostępny na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/transport/infrastructure/ten_t_ea/call_for_proposals_2009_en.htm

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.5500 — General Motors/Delphi Steering Business)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 75/13)

1. W dniu 23 marca 2009 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo General Motors Corporation („GM”, USA), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad globalnym działem produkcji i sprzedaży układów kierowniczych przedsiębiorstwa Delphi Corporation („Delphi Steering Business”, USA) w drodze zakupu akcji oraz aktywów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa GM: produkcja i sprzedaż pojazdów silnikowych;
 - w przypadku przedsiębiorstwa Delphi Steering Business: produkcja i sprzedaż układów kierowniczych oraz części pólści dla pojazdów samochodowych.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: +32 22964301 lub 2967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5500 — General Motors/Delphi Steering Business, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

INNE AKTY

KOMISJA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2009/C 75/14)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006**„RISO DEL DELTA DEL PO”****Nr WE: IT-PGI-0005-0712-15.07.2008****CHOG (X) CHNP ()****1. Nazwa**

„Riso del Delta del Po”

2. Państwo członkowskie lub kraj trzeci

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. Rodzaj produktu (zgodnie z załącznikiem II)**

KLASA 1.6: Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone — Ryż

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt (1)

Nazwa „Riso del Delta del Po” oznacza wyłącznie ziarna ryżu należącego do gatunku „Japonica”, typu bardzo drobnego w odmianach Carnaroli, Volano, Baldo i Arborio.

Ryż „Riso del Delta del Po” charakteryzuje się ziarnem dużym, krystalicznym, spoistym, o wysokiej zawartości białka i może być biały lub brązowy.

Duża zdolność wchłaniania, niski wskaźnik utraty skrobi i wysoka odporność podczas gotowania oraz cechy organoleptyczne, takie jak szczególnie aromat i smak, powodują, że jest gatunkiem najchętniej stosowanym do przygotowywania najszlachetniejszych dań typu risotto).

(¹) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

W momencie wprowadzenia na rynek wszystkie odmiany „Riso del Delta del Po” muszą mieć zawartość białka ponad 6,60 % w suchej masie, a także wskaźnik kleistości ryżu po ugotowaniu (w g/cm) powyżej wartości, która różni się w zależności od odmiany i wynosi odpowiednio: Baldo > 4,5; Carnaroli > 1,5; Volano > 3,0; Arborio > 3,5.

3.3. *Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

Nie dotyczy.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)*

Nie dotyczy.

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Ze względu na szczególne warunki charakterystyczne dla upraw ryżu etap produkcji odbywa się na obszarze geograficznym wskazanym w punkcie 4.

Odmiana Carnaroli, wymagająca szczególnych terenów z przewagą gleb gliniastych, może być uprawiana tylko na glebach o wskaźniku pH wyższym niż 7,5.

Siewu można dokonywać w wodzie przez swobodne rozrzucanie lub na glebie suchej spulchnionej, która niezwłocznie powinna zostać nawodniona.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.*

Suszenie powinno odbywać się w suszarniach, które nie powodują zanieczyszczenia plewki pozostałościami spalania i obcymi zapachami. Dopuszcza się suszenie na ogniu niebezpośrednim lub bezpośrednim, ale pod warunkiem, że suszarnie zasilane są metanem bądź LPG.

Stopień wilgotności suszonego ryżu niełuskanego nie może przekraczać 14 %.

Przetwórstwo przemysłowe powinno odbywać się w zakładach i zgodnie z procedurami, które zapewniają zachowanie cech charakterystycznych „Riso del Delta del Po” określonych w pkt 3.2.

Ryż pakowany jest do pudełek lub torebek dostosowanych do przechowywania żywności o pojemności 0,5 kg, 1 kg, 2 kg, 5 kg; może być również pakowany próżniowo lub w kontrolowanej atmosferze.

Pojemniki muszą być zamknięte w taki sposób, by niemożliwe było wyjęcie zawartości bez zniszczenia opakowania.

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania*

Na opakowaniach należy obowiązkowo umieścić logo z nazwą o wymiarach nie mniejszych niż 40 × 30 mm oraz czcionką o odpowiedniej wielkości (minimalna wysokość 5 mm) napis „Riso del Delta del Po”, a po nim „Indicazione Geografica Protetta” (Chronione Oznaczenie Geograficzne) lub w formie skrótowej „I.G.P.” (CHOG).

Na opakowaniu należy podać nazwę odmiany („Arborio”, „Carnaroli”, „Volano”, „Baldo”).

Na tym samym opakowaniu należy również umieścić nazwisko lub nazwę handlową oraz adres pakującego.

Napisy inne niż „Riso del delta del Po — Indicazione Geografica Protetta” powinny mieć wymiary nie większe niż 1/3 wielkości czcionek użytych dla napisu „Riso del Delta del Po”.

Oficjalne logo produktu „Riso del Delta del Po” składa się z ułożonego w owal pasa w kolorze białym, obramowanego kolorem zielonym. W środku owalu w jego górnej połowie znajduje się napis „RISO DEL DELTA DEL PO”, a w dolnej połowie napis „INDICAZIONE GEOGRAFICA PROTETTA” — obydwa wyrażenia napisane są wielkimi literami kolorem zielonym.

W środku owalu na zielonym polu po prawej i po lewej stronie znajdują się rysunki typowych dla Deltę Padu elementów (trzcina pospolita i stylizowane kształty ptaków) w kolorze białym, w środku znajduje się stylizowany rysunek kobiety z pękiem kłosów ryżu w kolorze żółtym.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Typowy obszar upraw „Riso del Delta del Po” rozciąga się w położonej najbardziej na wschód części Niziny Padańskiej, między regionami Veneto i Emilia-Romagna, na terenach utworzonych z gleb naniesionych przez rzekę Pad. Granicę obszaru wyznacza od wschodu Morze Adriatyckie, od północy — rzeka Adyga, a od południa — kanał żeglowny Ferrara/Porto Garibaldi.

„Riso del Delta del Po” uprawiany jest w regionie Veneto w prowincji Rovigo, w gminach Ariano nel Polesine, Porto Viro, Taglio di Po, Porto Tolle, Corbola, Papozze, Rosolina i Loreo.

W regionie Emilia-Romania uprawy zlokalizowane są w prowincji Ferrara w gminach Comacchio, Goro, Codigoro, Lagosanto, Massa Fiscaglia, Migliaro, Migliarino, Ostellato, Mesola, Jolanda di Savoia i Berra.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Czynniki środowiskowe

Cechy terenu, umiarkowany klimat i bliskość morza są głównymi czynnikami warunkującymi i charakteryzującymi produkcję „Riso del Delta del Po” na tym obszarze. Panujące tutaj warunki są idealne dla upraw ryżu, które są jedynymi możliwymi uprawami na terenach stale na wpół zalanych wodą.

Obszary zalewowe Deltę Padu, utworzone z osadów naniesionych przez rzekę na końcu jej biegu, są szczególnie żyzne, ponieważ są bogate w minerały, a szczególnie w potas, do tego stopnia, że niepotrzebne jest dodawanie jakichkolwiek nawozów zawierających potas.

Ponadto tereny te, choć mają różną strukturę, charakteryzują się wysokim stopniem zasolenia (E. C. powyżej 1 mS/cm), co jest wynikiem wysokiego poziomu zwierciadła wody.

Specyficzne położenie geograficzne obszaru graniczącego z morzem decyduje ponadto o tym, że panuje tu mikroklimat szczególnie sprzyjający uprawom ryżu, dzięki takim czynnikom jak: stała obecność bryz, a w związku z tym niższa wilgotność względna; ograniczone wahania temperatur zarówno zimą (kiedy rzadko spadają poniżej 0 °C), jak i latem (w ciągu ostatnich trzydziestu lat nigdy nie przekroczyły 32 °C); poziom opadów na ogół równomiernie rozłożony na przestrzeni miesięcy i nieosiągający więcej niż 700 mm/rok. Te szczególne warunki klimatyczne ograniczają rozmnażanie się grzybów chorobotwórczych, a w związku z tym konieczność stosowania środków grzybobójczych.

Czynniki historyczne i ludzkie

Kilkadziesiąt lat po tym, jak ryż rozpowszechnił się na Nizinie Padańskiej (1450 r.), pojawiły się pierwsze dokumenty, świadczące o obecności upraw tej rośliny na obszarze Polesine, w szczególności na terenie Deltę Padu. Uprawy te były ściśle związane z melioracją, ponieważ umożliwiły przyspieszenie procesu wykorzystywania terenów zasolonych, przeznaczanych następnie pod płodozmian, jak świadczy o tym zapis w jednej z ustaw Republiki Weneckiej z 1594 r. Pod koniec XVIII w. dzięki pracom kilku patrycjuszy weneckich rozpoczęła się systematyczna uprawa ryżu na terenach meliorowanych.

Dzisiaj „Riso del delta del Po” uprawiany jest na około 9 tys. ha pól ryżowych. Wpływ tych upraw widać wyraźnie w kulturze lokalnej i w rozwoju społecznym tych obszarów; od wielu lat ryż jest pakowany i wprowadzany na rynek pod nazwą „Riso del Delta del Po” przez wiele przedsiębiorstw i dzięki swoim szczególnym cechom organoleptycznym, które odróżniają go od innych gatunków ryżu we Włoszech, jest rozpoznawany i ceniony przez konsumentów w całym kraju. Jego renoma związana jest wreszcie z tradycyjnymi targami i festynami, które odbywają się na tym obszarze, jak na przykład słynne Giornate del Riso del Delta del Po (Dni Ryżu Deltę Padu), które odbywają się w miejscowości Jolanda di Savoia (w prowincji Ferrara) oraz Fiera di Porto Tolle (Jarmark w Porto Tolle).

5.2. Specyfika produktu

Szczególne właściwości produktu „Riso del Delta del Po” związane są z wysoką zawartością białka, z wielkością ziarna, z wysoką zdolnością wchłaniania, niskim wskaźnikiem utraty skrobi i z wysoką jakością, które decydują o jego wysokiej odporności podczas gotowania.

Ponadto ryż ten odznacza się szczególnym smakiem i aromatem, co pozwala odróżnić go od ryżu uprawianego na obszarach niezasolonych.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy obszarem geograficznym a jakością lub cechami charakterystycznymi produktu (w przypadku CHNP) lub określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu (w przypadku CHOG).

Osady słonej gleby znajdujące się na tych meliorowanych terenach, a także szczególne właściwości wody stosowanej do upraw oraz obecność powierzchniowej warstwy wody słonej nadają temu produktowi charakterystyczne cechy organoleptyczne i handlowe, które powodują, że wyróżnia się spośród innych produktów i jest bardzo ceniony na rynku.

Bogactwo minerałów na terenach zalewowych, w szczególności potasu, powoduje, że ryż cechuje się wysoką zawartością białka i większą odpornością ziarna podczas gotowania.

Ponadto tereny te, choć mają różną strukturę, charakteryzują się wysokim stopniem zasolenia (E. C. powyżej 1 mS/cm), dzięki czemu ryż ma szczególnie aromat i smak.

Ciągła obecność bryzy morskiej, powodująca znaczne obniżenie wilgotności mikroklimatu pól ryżowych, znacznie ogranicza konieczność stosowania środków grzybobójczych i pozwala uzyskać ryż wysokiej jakości.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

Właściwe władze administracyjne wszczęły krajową procedurę sprzeciwu, publikując propozycję uznania chronionego oznaczenia geograficznego „Riso del Delta del Po” w Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej.

Skonsolidowany tekst specyfikacji produktu można znaleźć na stronie internetowej przez poniższy link

www.politicheagricole.it/DocumentiPubblicazioni/Search_Documenti_Elenco.htm?txtTipoDocumento=Disciplinare%20in%20esame%20UE&txtDocArgomento=Prodotti%20di%20Qualit%E0>Prodotti%20Dop,%20Igp%20e%20Stg

lub

— wchodząc na stronę internetową Ministerstwa (www.politicheagricole.it), otwierając zakładkę „Prodotti di Qualità” (po lewej stronie ekranu), a następnie zakładkę „Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE (Reg CE 510/2006)”.

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2009/C 75/15)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„SOBAO PASIEGO”

Nr WE: ES-PGI-005-0478-28.06.2005

CHNP () CHOG (X)

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu i jest przeznaczone do celów informacyjnych.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego:

Nazwa: Subdirección General de Calidad Diferenciada y Agricultura Ecológica, Dirección General de Industria y Mercados Alimentarios, Ministerio de Medio Ambiente y Medio Rural y Marino
— España

Adres: Paseo de la Infanta Isabel, n° 1
28071 — Madrid
ESPAÑA

Telefon: +34 913475394

Faks: +34 913475410

E-mail: —

2. Grupa składająca wniosek:

Nazwa: Asociación de Fabricantes de Sobaos Pasiegos y Quesadas de Cantabria

Adres: C/ Augusto González de Linares, 8 — bajo
39006- Santander
ESPAÑA

Telefon: +34 942290572

Faks: +34 942290573

E-mail: afasque@viaflavia.com

Skład: Producenci/przetwórcy (X) inni ()

Producenci wyrobów cukierniczych sobao y quesadas.

3. Rodzaj produktu:

Klasa 2.4: Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie.

4. Specyfikacja produktu:

(podsumowanie wymogów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006).

4.1. Nazwa produktu

„Sobao Pasiego”

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

4.2. Opis produktu

Sobao Pasiego to produkt wytwarzany z ubitej masy złożonej z mąki pszennej, masła, cukru, jaj oraz kilku innych składników i dodatków, charakteryzujący się następującymi właściwościami:

Właściwości techniczne:

- a) Organoleptyczne: mięksiz intensywnie żółtego koloru, powierzchnia w kolorze przypieczonej skórki, konsystencja gęsta i gąbczasta, smak słodki, wyraźny zapach masła.
- b) Wielkość: Jeśli chodzi o wagę, wyróżnia się trzy rodzaje sobao:
 - duże, o wadze między 130 a 180 g, średnie — między 40 a 80 g oraz małe — między 20 a 40 g.
- c) Wygląd: Sobao Pasiego wprowadza się do obrotu w papierowej foremce o czworokątnej podstawie, której zagięte u góry brzegi tworzą charakterystyczne skrzydełka.

Właściwości fizykochemiczne:

Jak podano poniżej, w ramach wskazanych przedziałów:

Wilgotność (15 %-20 %), białka (4 %-bez górnej granicy), tłuszcze ulegające hydrolizie kwaśnej (24 %-32 %), glukoza (45 %-bez górnej granicy), popioły (bez dolnej granicy-1,70 %). Aktywność wody (0,7 %-0,9 %).

Właściwości mikrobiologiczne:

Produkt musi spełniać wymogi ustanowione w przepisach techniczno-sanitarnych

4.3. Obszar geograficzny

Ustalony obszar geograficzny obejmuje następujące gminy prowincji Kantabria: Anievas, Arenas de Iguña, Astillero (El), Bárcena de Pie de Concha, Camargo, Cartes, Castañeda, Cieza, Corrales de Buelna (Los), Corvera de Toranzo, Entrambasaguas, Liérganes, Luena, Marina de Cudeyo, Medio Cudeyo, Miengo, Miera, Molledo, Penagos, Piélagos, Polanco, Puente Viesgo, Reocín, Ribamontán al Mar, Ribamontán al Monte, Riotuerto, San Felices de Buelna, San Pedro del Romeral, San Roque de Riomiera, Santa Cruz de Bezana, Santa María de Cayón, Santander, Santillana del Mar, Santiurde de Toranzo, Saro, Selaya, Suances, Torrelavega, Vega de Pas, Villacarriedo, Villaescusa, Villafufre.

4.4. Dowód pochodzenia

Następujące elementy stanowią dowód, że sobao pochodzą z ustalonego obszaru geograficznego:

- Charakterystyczne właściwości sobao: Sobao Pasiego posiada określone właściwości, wymienione w punktach 4.2 i 4.5, ze względu na specyficzne warunki jego wytwarzania.
- Kontrola gwarantująca identyfikowalność produktu, a zatem miejsca pochodzenia sobao.

Aspekty brane pod uwagę:

- Sobao wytwarza się i pakuje wyłącznie w zakładach wpisanych do Rejestru Zakładów Stosujących Chronione Oznaczenie Geograficzne
- Zakłady takie są zobowiązane do poddania się wstępnej ocenie przed ich wpisaniem do rejestru, a następnie okresowym ocenom w celu utrzymania wpisu do Rejestru Zakładów Stosujących Chronione Oznaczenie Geograficzne.
- Sobao muszą być wytwarzane zgodnie z metodą opisaną w punkcie 4.5.
- Na rynek będą wprowadzane z gwarancją pochodzenia wyłącznie takie sobao, które przejdą wszelkie kontrole przewidziane w ramach procesu, co zostanie potwierdzone numerowaną etykietą lub etykietą dodatkową.
- Organ kontrolny będzie przeprowadzał okresowe kontrole i oceny procesu wytwarzania produktu i wprowadzania go do obrotu.
- W przypadku wykrytych nieprawidłowości zastosowanie będą miały, w stosownych przypadkach, sankcje przewidziane odpowiednim regulaminem.
- Testy produktu będą polegać na analizie fizykochemicznej, organoleptycznej i mikrobiologicznej.

Po przeprowadzeniu właściwych ocen i kontroli organ kontrolny wskazany w punkcie 4.7. dopuści do stosowania numerowanych etykiet lub etykiet dodatkowych, co zagwarantuje identyfikowalność produktu.

5.5. Metoda produkcji

1. Sobao Pasiego otrzymuje się z następujących składników: masło (26 % ± 3), cukier (26 % ± 4) (sacharoza), jaja świeże (19 % ± 6), mąka pszenna (26 % ± 4). Składniki mniejszościowe: dekstroza, glukoza i sól (0,3 % ± 0,3); można stosować jako dodatki skórkę pomarańczy, anyż lub rum.

2. Dodatki. Dopuszcza się stosowanie następujących dodatków:

Czynnik przyspieszający: (1,5 % ± 1,5), konserwant: sorbinian potasu w maksymalnej dawce 1,5 grama na każdy kilogram wyrobionej masy, aromat masła oraz środek zwilżający.

W celu wytwarzania sobao przeprowadza się następujące czynności:

1. Wyrobienie masy.
2. Porcjowanie.
3. Pieczenie w piecu.
4. Schładzanie.
5. Pakowanie: Wysyłka i transport z zakładów wytwórczych dokonywana będzie w stosownych opakowaniach i pojemnikach odpowiednio oznakowanych za pomocą naklejek i etykiet.
6. Przechowywanie: zabronione jest przechowywanie z wykorzystaniem systemów chłodniczych.

5.6. Związek z obszarem geograficznym

Czynniki historyczne.

Według różnych autorów (García Lomas i Vega Ruiz), sobao było rodzajem ciasta, które początkowo wyrabiano z ciasta chlebowego (aby wykorzystać resztki), cukru i masła. Dawny sobao ulepszono dodając jajka, skórkę cytryny oraz anyż lub rum.

Dużą zmianą w zakresie wytwarzania sobao stanowiło zastąpienie ciasta chlebowego wysokojakościową mąką pszenną, oprócz różnych wariantów ilościowych w zakresie stosowania pozostałych składników. Stworzenie takiego nowego sobao (sobao współczesnego) García Lomas w swojej książce „Los Pasiegos” (1986) przypisuje Eusebii Hernández Martín, opierając się na treści listu jej syna, w którym znajdują się następujące informacje: „Ja oczywiście wiedziałem, że moja nieżyjąca matka wynalazła obecne »sobao«, to znaczy to, do którego używa się mąki, bazując na dawnym sobao z masy chlebowej. Było to około roku 1896, w którym to roku wyszła za mojego ojca, Joaquina Laso. Miała wówczas 19 lat, a zmarła w Vega w wieku lat 25, czyli w roku 1902, zostawiając jedną córkę i trzech synów, z których najstarszy jestem ja, urodzony w roku 1897.”

Należy też zaznaczyć, że J. Calderón Escalada, podczas badań prowadzonych w 1946 r. nad słowami nie ujętymi w Słowniku Języka Hiszpańskiego (Diccionario de la Lengua Española) lecz używanymi w górskich dolinach prowincji Santander, rejestruje słowo „sobau” i definiuje je jako „ciasto wytwarzane z mąki, jaj, cukru i masła, pieczone w piecu na papierze zaginany w charakterystyczny sposób, którym kobiety wychodzące za mąż obdarowywały swoje przyjaciółki w dniu ślubu.”

Obecna renoma: Wielka Encyklopedia Kantabrii (La Gran Enciclopedia de Cantabria) uważa sobao za produkt który „co najmniej od stulecia cieszy się ogromną popularnością”.

Hiszpański Spis Produktów Tradycyjnych wydawany przez MAPA stwierdza, że Sobao Pasiego to „Jeden z najbardziej reprezentacyjnych produktów Kantabrii, pochodzący z Vega de Pas, który stał się znany na terytorium całej Hiszpanii”.

Czynniki ludzkie.

Dzięki umiejętnościom i profesjonalizmowi rzemieślników udało się przez lata zachować w stanie niezmiennym typowe cechy Sobao Pasiego na całym terytorium, którego dotyczy ochrona.

Sobao symbolizuje połączenie pszenicy, masła, jaj i cukru, z których powstaje wypiek łączący w sobie wszystkie kulturowe właściwości regionu, reprezentowane przez jeden ze składników: masło.

Związek przyczynowy pomiędzy obszarem geograficznym a właściwościami lub renomą produktu.

Związek pomiędzy Sobao Pasiego a obszarem geograficznym, w którym jest wytwarzany, bazuje przede wszystkim na renomie i właściwościach opisanych w punkcie 4.2, wynikających ze stosowanej tradycyjnej metody produkcji.

Sobao Pasiego to produkt typowy dla regionu rozciągającego się wzdłuż rzeki Pas, o czym świadczą liczne odniesienia i wzmianki, takie jak te, które zacytowano powyżej. Z biegiem lat produkt stawał się coraz bardziej znany, a jego renoma powstawała i była przekazywana z pokolenia na pokolenie, zaś wiedza dotycząca jego wytwarzania stanowi, w związku z powyższym, element dziedzictwa kulturowego tego regionu, dlatego też nazwa produktu zawiera nazwę regionu.

Sława i renoma sprawiły, że produkt, którego wypiekanie przez dziesięciolecia było domowym zwyczajem z okazji szczególnych uroczystości (wesela, święta, jarmarki, itp.) stał się jedną z podstaw lokalnej gospodarki, w ramach której produkowane jest 90 % sobao wytwarzanych ogółem w regionie.

Ekspansja produkcji oraz w konsekwencji wzrost rozpoznawalności Sobao Pasiego rozpoczęły się w połowie ubiegłego wieku, kiedy miała miejsce migracja producentów z okolic miejscowości Vega de Pas w kierunku bardziej rozwiniętych ośrodków przy szlakach komunikacyjnych w celu poprawienia sprzedaży produktu, jak również w celu zbliżenia się do dużych skupisk ludności, co ułatwiło zarówno handel produktem w tamtych miejscowościach, jak i jego transportowanie do innych okolic regionu.

Z drugiej strony region zlokalizowany w dorzeczu rzeki Pas tradycyjnie słynął z wytwarzania produktów mlecznych: serów, lodów, masła, itp. ze względu na rolno-klimatyczne warunki bardzo korzystne dla produkcji mlecznej. Masło jest jednym z podstawowych składników Sobao Pasiego i właśnie tym, w który sposób decydujący wpływa na jego specyfikę i odróżnia go od innych podobnych produktów piekarskich, do produkcji których używa się innego rodzaju tłuszczów, jak na przykład margaryn, co ze swej strony stanowi kolejny wkład obszaru geograficznego jeśli chodzi o renomę i specyfikę Sobao Pasiego.

O dużym stopniu rozpoznawalności oraz o renomie Sobao Pasiego świadczy ostatnie badanie przeprowadzone wśród konsumentów z różnych regionów Hiszpanii. Wyniki badania wskazują, że dziewięciu na dziesięciu konsumentów zna ten produkt, zaś siedemdziesiąt trzy procent respondentów określa go jako produkt o dobrej renomie; ponadto istnieje spora wiedza na temat jego miejsca pochodzenia, jako że ponad osiemdziesiąt procent respondentów wskazało na Kantabrię zaś — pomimo niewielkiego obszaru regionu — ponad trzydzieści pięć procent wskazało jako miejsce pochodzenia region rzeki Pas.

5.7. Organ kontrolny

Nazwa: Oficina de Calidad Alimentaria de Cantabria (ODECA)

Adres: C/Héroes del 2 de Mayo, 27
39600 Muriedas (Cantabria)
ESPAÑA

Telefon: +34 942 26 98 55

Faks: +34 942 26 98 56

E-mail: odec@odeca.es

Charakter i właściwości: organizacja publiczna.

5.8. Etykietowanie

Oprócz obowiązkowych zapisów wynikających z prawodawstwa ogólnego, na etykiecie muszą figurować następujące wskazania:

— Nazwa i Oznaczenie Geograficzne: „Sobao Pasiego”.

— Napis „Indicación Geográfica Protegida” lub „IGP”.

Powyższe zapisy muszą zostać umieszczone w tym samym polu widzenia i muszą zostać wykonane techniką uniemożliwiającą zatarcie lub zmazanie, z użyciem widocznej, czytelnej czcionki o rozmiarach większych niż pozostałe zapisy figurujące na etykiecie.

Na tej samej etykiecie lub etykiecie dodatkowej umieszczone będą w sposób niezasłaniający zapisów ustanowionych prawodawstwem ogólnym, wcześniej zatwierdzone przez organ kontrolny następujące elementy:

— Logo identyfikacyjne Chronionego Oznaczenia Geograficznego;

— Numery kontrolne dostarczone przez organ kontrolny;

— Nazwa organu kontrolnego.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do zaproszenia do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do opodatkowania zależnych zakładów ubezpieczeń w Liechtensteinie

(Niniejszy tekst unieważnia i zastępuje tekst opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej C 72 z dnia 26 marca 2009 r., s. 50)

(2009/C 75/16)

„Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do opodatkowania zależnych zakładów ubezpieczeń w Liechtensteinie

Decyzją nr 620/08/COL z dnia 24 września 2008 r., zamieszczoną w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Urząd Nadzoru EFTA wszczął postępowanie na mocy art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3 do Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (dalej zwanego protokołem 3). Władze Liechtensteinu otrzymały stosowną informację wraz z kopią wyżej wymienionej decyzji.

Urząd Nadzoru EFTA zaprasza niniejszym państwa EFTA, państwa członkowskie UE i zainteresowane strony do zgłaszania uwag w sprawie omawianego środka w ciągu jednego miesiąca od publikacji niniejszego zawiadomienia oraz o kierowanie ich na poniższy adres:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Uwagi zostaną przekazane władzom Liechtensteinu. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

Postępowanie w wyżej wymienionej sprawie zostało wszczęte przez Urząd Nadzoru EFTA, który w dniu 14 marca 2007 r. przesłał władzom Liechtensteinu wniosek o udzielenie informacji.

Na mocy ustawy z dnia 18 grudnia 1997 r., w sprawie zmiany ustawy podatkowej Liechtensteinu ⁽¹⁾, władze Liechtensteinu wprowadziły szczególne zasady opodatkowania zależnych zakładów ubezpieczeń.

Zgodnie z art. 82a) ust. 1 ustawy podatkowej zależne zakłady ubezpieczeń odprowadzają podatek od kapitału w wysokości 1 ‰ kapitału własnego. Jeżeli kapitał przekracza 50 mln, stawka podatku zostaje zmniejszona do poziomu ¾ ‰, jeżeli natomiast kapitał przekracza 100 mln — do poziomu ½ ‰. Zwykła stawka podatku od kapitału wynosi 2 ‰.

Artykuł 82a w związku z art. 73 ustawy przewiduje, że zależne zakłady ubezpieczeń nie odprowadzają podatku dochodowego.

Ponadto na mocy art. 88d)3) ustawy podatkowej akcje lub udziały zależnych zakładów ubezpieczeń są zwolnione z podatku od dywidend, który zazwyczaj pobierany jest w wysokości 4 ‰.

We wstępnej opinii Urzędu Nadzoru EFTA zależne zakłady ubezpieczeń są przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Świadczą one usługi dla jednego przedsiębiorstwa lub określonej, zamkniętej grupy przedsiębiorstw. Świadczenie ubezpieczenia jest usługą, która zasadniczo jest działalnością gospodarczą. Ogólnie rzecz biorąc zależny zakład ubezpieczeń uzyskiwałby dochód z tytułu świadczonych przez niego usług. Fakt, że usługi świadczone są jedynie dla jednego klienta lub dla zamkniętej grupy klientów nie oznacza, że świadczenie takich usług nie jest działalnością gospodarczą.

⁽¹⁾ Ustawa z dnia 18 grudnia 1997 r. w sprawie zmiany ustawy podatkowej Liechtensteinu, Law Gazette 1998 nr 36.

We wstępnej opinii Urzędu Nadzoru EFTA działania w postaci zwolnienia z podatku dochodowego oraz zmniejszenia stopy podatku od kapitału spełniają również pozostałe przesłanki niezbędne do uznania ich za pomoc państwa w rozumieniu art. 6 ust. 1 Porozumienia EOG.

Częściowe lub całkowite zwolnienie z podatku oznacza obciążenie zasobów państwa. Zakłady czerpią określone korzyści, ponieważ są zwolnione z opłat, które w normalnej sytuacji musiałyby pokryć z własnych środków. Zakłady kwalifikujące się do częściowego lub całkowitego zwolnienia z podatku świadczą usługi, które są przedmiotem obrotu między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG i w związku z tym podlegają konkurencji transgranicznej. Środki mają charakter selektywny, ponieważ mają zastosowanie jedynie do określonej grupy przedsiębiorstw. Zdaniem Urzędu Nadzoru EFTA taka selektywność nie odzwierciedla logiki właściwej dla systemu podatkowego.

Podobne wnioski odnoszą się do podatku od dywidend. Istnieje jednak różnica polegająca na tym, że podatek od dywidend jest podatkiem potrącanym u źródła. Zwolnienie z podatku od dywidend może zatem dawać korzyści właścicielom zależnych zakładów ubezpieczeń. Takimi właścicielami są zazwyczaj (duże) przedsiębiorstwa. Bezpośrednimi beneficjentami tego środka pomocy będą więc właśnie takie przedsiębiorstwa. Można zatem przyjąć, że zależne zakłady ubezpieczeń skorzystają ze zwolnienia z podatku od dywidend w sposób pośredni. Będą one atrakcyjniejsze dla inwestorów; środek ten sprawi więc, że dostęp do kapitału będzie łatwiejszy.

Zasadniczo środki wsparcia wchodzące w zakres art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG nie są zgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG, chyba że kwalifikują się do odstępstwa, o którym mowa w art. 61 ust. 2 lub 3 Porozumienia EOG. Zgodnie ze wstępną opinią Urzędu Nadzoru EFTA żadne z odstępstw przewidzianych w wymienionych postanowieniach prawdopodobnie nie może być zastosowane w odniesieniu do opodatkowania zależnych zakładów ubezpieczeń w Liechtensteinie. Ponieważ działania te zostały wprowadzone w życie, po tym jak Liechtenstein przystąpił do Porozumienia EOG, wszelka pomoc niezgodna z przepisami dotyczącymi pomocy państwa musiałaby zostać zwrócona.

Wniosek

W świetle powyższych uwag Urząd podjął decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3 do Porozumienia EOG.. Zainteresowane strony wzywa się do nadsyłania uwag w terminie jednego miesiąca od publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 620/08/COL

of 24 September 2008

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the taxation of captive insurance companies according to the Liechtenstein Tax Act

(Liechtenstein)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Article 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) of Part I and Article 4(4) and 6 of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the Authority.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as "the EEA Agreement".

⁽³⁾ Hereinafter referred to as "the Surveillance and Court Agreement".

⁽⁴⁾ Hereinafter referred to as "Protocol 3".

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽¹⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular the chapter dealing with the application of State aid rules to measures relating to direct business taxation ⁽²⁾,

Having regard to the Authority's Decision of 14 July 2004 on the implementing provisions referred to under Article 27 of Part II of Protocol 3 ⁽³⁾,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 14 March 2007 (Event No 393563), the Authority sent a request for information to the Liechtenstein authorities, inquiring about various tax derogations for certain company types under the Liechtenstein Tax Act. The Liechtenstein authorities replied by letter dated 30 May 2007 (Event No 423398).

By letter dated 12 July 2007 (Event No 428102), the Authority requested more information. In this letter the Authority also informed the Liechtenstein authorities that if the Authority found that the preferential taxation in favour of captive insurance companies constituted State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, this aid might constitute unlawful aid within the meaning of Article 1(f) in Part II of Protocol 3. The Authority informed the Liechtenstein authorities that unlawful aid might be subject to recovery according to Article 14 in Part II of Protocol 3.

The Liechtenstein authorities provided a response by letter dated 29 August 2007 (Event No 437041). On 31 October 2007, the case was discussed by the Authority and the Liechtenstein authorities. The Liechtenstein authorities submitted further information by letter dated 3 December 2007 (Event No 456325). The Liechtenstein authorities presented further information in another meeting with the Authority on 18 December. The Authority requested further information on 20 December 2007 (Event No 458438). The Liechtenstein authorities responded by letter dated 1 February 2008 (Event No 463410). Further clarifications were submitted by the Liechtenstein authorities by email.

2. Scope of this decision

The current investigation only concerns the treatment of captive insurance companies under the Liechtenstein Tax Act (*Gesetz über die Landes- und Gemeindesteuern*, hereinafter: "the Tax Act") ⁽⁴⁾. Other tax measures referred to by the Authority in its letter of 14 March 2007 are not covered by the present procedure.

3. Description of the Liechtenstein taxes on companies

3.1. General provisions

3.1.1. Income and capital tax

Part 4, heading A — The company taxes ("*Die Gesellschaftssteuern*") — Sections 73 to 81 of the Tax Act comprises two taxes relating to companies:

— a business **income tax** (*Ertragssteuer*). According to Section 77 of the Tax Act this tax is assessed on the entire annual net income. Taxable net income is the entire revenues minus company expenditures (including write-offs and other provisions). The income tax rate depends on the ratio of net income to taxable capital and lies between 7,5 % and 15 % ⁽⁵⁾. This tax rate may be increased by 1 percentage point to, at most, 5 percentage points depending on the relation between dividends and taxable capital. The maximum income tax is therefore 20 %,

⁽¹⁾ Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3, adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in the *Official Journal of the European Union* (hereinafter referred to as OJ L 231, 3.9.1994, p. 1) and EEA Supplement No 32 of 3 September 1994, p. 1. Hereinafter referred to as the State Aid Guidelines. The updated version of the State Aid Guidelines is published on the Authority's website:

<http://www.eftasurv.int/fieldswork/fieldstateaid/guidelines/>

⁽²⁾ This Chapter was introduced with Authority's Decision No 149/99/COL of 30 June 1999, published in OJ L 137, 8.6.2000, p. 26 and EEA Supplement No 26 of 8 June 2000, p. 11.

⁽³⁾ Decision 195/04/COL of 14 July 2004 published in OJ C 139, 25.5.2006, p. 57 and EEA Supplement No 26 of 25 May 2006, p. 1 as amended by Decision 319/05/COL of 14 December 2005 published in OJ C 286, 23.11.2006, p. 9 and EEA Supplement No 57 of 23 November 2006, p. 31.

⁽⁴⁾ Liechtensteinisches Landesgesetzblatt 1961, Nr. 7, with subsequent amendments.

⁽⁵⁾ The net profit is set in relation to the taxable capital. The tax rate is then set at half the percentage which the net profit constitutes of the taxable capital. However, there is a minimum level of 7,5 % and a maximum ceiling of 15 %, see Section 79(2) of the Tax Act.

- a **capital tax** (*Kapitalsteuer*). According to Section 76 of the Tax Act the basis for this tax is the paid-up capital stock, joint stock, share capital, or initial capital as well as the reserves of the company constituting company equity. Taxes are assessed at the end of the company's business year (generally on 31 December). The tax rate for the capital tax is 2 %.

Pursuant to Section 73 of the Tax Act, legal persons operating commercial businesses in Liechtenstein pay income and capital taxes. Foreign companies operating a branch in Liechtenstein are also subject to the income and capital tax, see Section 73(e) of the Tax Act.

3.1.2. *Coupon tax*

Part 5 of the Tax Act concerns the so-called **coupon tax**. According to Section 88(a)(1) of the Tax Act, Liechtenstein levies a tax on coupons. Further details are given in Section 88(b)-(e). The coupon tax is levied on the coupons of securities (or documents equal to securities) issued by "a national". This notion covers any person who has the place of residence, domicile or statutory seat in Liechtenstein. It also covers undertakings that are registered in the public register of Liechtenstein.

The coupon tax applies to companies the capital of which is divided into shares, and it is levied at the rate of 4 % on any distribution of dividends or profit shares (including distributions in the form of shares).

The coupon tax is a withholding tax, which falls on the investor as the ultimate tax payer (*Steuerträger*), but is withheld on the level of the company. According to Section 88(i) of the Tax Act, the person liable to pay for a coupon is liable to pay the tax ⁽¹⁾. Section 88(k) of the Tax Act stipulates that the sum paid out for a coupon must be reduced by the amount of the tax levied on such coupons ⁽²⁾. Thus, as the Liechtenstein authorities have confirmed, ultimately it is the investor entitled to payment of the coupon tax the one bearing the financial burden of the tax.

3.2. **Special tax provisions concerning captive insurance companies**

3.2.1. *The introduction of specific legislation on captive insurance companies*

By virtue of Act of 18 December 1997 on the amendment of the Liechtenstein Tax Act ⁽³⁾, the Liechtenstein authorities introduced special tax rules applicable to captive insurance companies. Section 82(a) and 88(d)(3) were introduced into the Tax Act with effect from 1998 onward and still apply today. The Liechtenstein authorities have stated that the provision was introduced in order to establish and develop the captive insurance sector as a new field of economic activity in Liechtenstein.

Captive insurance companies are however not defined in the Tax Act. There is a reference in Article 82(a) according to which captive insurance companies are "[i]nsurance companies in accordance with the definition of the Insurance Supervision Law, which exclusively engage in captive insurance (*"Eigenversicherung"*)". In general, the notion of a captive insurer describes a subsidiary company formed to insure or reinsure the risks of its parent and or associated group companies. According to Article 2(b) of Directive 2005/68/EC, the so-called Reinsurance Directive ⁽⁴⁾, "*captive reinsurance undertaking means a reinsurance undertaking owned either by a financial undertaking other than an insurance or a reinsurance undertaking or a group of insurance or reinsurance undertakings to which Directive 98/78/EC applies, or by a non-financial undertaking, the purpose of which is to provide reinsurance cover exclusively for the risks of the undertaking or undertakings to which it belongs or of an undertaking or undertakings of the group of which the captive reinsurance undertaking is a member.*"

According to the Liechtenstein authorities, approximately 13 captive insurance companies have profited from the specific tax regime. Currently, 11 out of these 13 companies still fall under Section 82(a) of the Tax Act.

3.2.2. *Income and capital tax*

Part 4, heading B of the Tax Act — Special company taxes (*"Besondere Gesellschaftssteuern"*) — Sections 82 to 88 of the Tax Act contains special tax provisions for certain company forms such as insurance companies, holding companies, domiciliary companies and investment undertakings. Section 82(a) of the Tax Act refers to captive insurance companies.

⁽¹⁾ Article 88(i) of the Tax Act reads: "[s]teuerpflichtig ist der Schuldner des Coupons oder der steuerbaren Leistung".

⁽²⁾ Article 88(k) of the Tax Act reads: "Der Betrag, mit dem der Coupon eingelöst wird, oder die steuerbare Leistung ist bei der Auszahlung, Überweisung, Gutschrift oder Verrechnung ohne Rücksicht auf die Person des Gläubigers um die Steuer zu kürzen."

⁽³⁾ By virtue of Act of 18 December 1997 on the amendment of the Liechtenstein Tax Act, Law Gazette 1998, No 36.

⁽⁴⁾ Incorporated into the EEA Agreement by OJ Decision No 59/2006 of 2 June 2006. It entered into force on 1 June 2007.

Pursuant to Article 82(a) paragraph 1 of the Tax Act, “[i]nsurance companies in accordance with the definition of the Insurance Supervision Law, which exclusively engage in captive insurance (“Eigenversicherung”), pay a capital tax of 1 ‰ on the company’s own capital, cf. Section 82(a)(1) of the Tax Act. For the capital exceeding 50 million the tax rate is reduced to 0,75 ‰ and for the capital in excess of 100 million to 0,5 ‰”⁽¹⁾.

In other words, instead of paying the normal 2 ‰ capital tax, captive insurance companies are only obliged to pay 1 ‰ hereof, and this rate is even further reduced for amounts exceeding CHF 50 and CHF 100 million.

By virtue of paragraph 2 of Article 82(a) of the Tax Act, insurance companies which engage in captive insurance and ordinary insurance activities for third parties are nevertheless liable to regular capital and income tax according to Sections 73 to 81 of the Tax Act for that part of their activities which concerns third party insurance.

As Article 82(a) of the Tax Act constitutes a *lex specialis* with respect to Article 73 of the same Act, it can *a contrario* be concluded that captive insurance companies do not pay income tax⁽²⁾.

In conclusion, captive insurance companies only pay a reduced capital tax as described in Section 82(a)(1) of the Tax Act and no income tax.

3.2.3. Coupon tax

By virtue of Article 88(d)(3) of the Tax Act, shares or parts of captive insurance companies are exempted from payment of the coupon tax.

4. Comments by the Liechtenstein authorities

The Liechtenstein authorities underline that captive insurance companies as such do not profit from the tax exemption. The tax exemptions only apply to those parts of the insurance companies dealing with the captive insurance. In contrast, income and capital tax are fully levied for the part which concerns third party insurance.

From that, the Liechtenstein authorities draw the following conclusions: Firstly, that a captive insurance company is not a financial vehicle designed to generate profits, but is limited to managing internal risks. For that reason, the captive insurance company does not exercise any economic activity and does not constitute an undertaking within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. There is no market for captive insurance companies as this kind of activity can only be offered to the respective parent and its group members.

Secondly, no advantage would be involved as the activity is limited to the administration of risks and holding funds. Third, in certain countries — like Germany — the income generated by a captive insurance company is taxed at the level of the parent company. In other words, if the company was also taxed in Liechtenstein, there would be a double taxation problem, so the non-taxation in Liechtenstein does not lead to an advantage. It is further argued that the taxation of captive insurance companies is a result of the nature and general scheme of Liechtenstein taxation. The generation of profits is not the primary objective of captive insurance companies. The Liechtenstein authorities also point to EU Member States which offer a favourable regulatory environment for captive insurance companies.

Fourthly, the tax benefits are not selective as there is no preferential treatment of undertakings which find themselves in a comparable factual and legal situation with others. In the view of the Liechtenstein authorities captive insurance activities cannot be compared to the activities of other insurance companies.

In any event, there would be no distortion of competition as the captive insurance companies do not compete with other insurers for business. Article 5(1) of the EU Merger Regulation establishes that intra group turnover must not be taken into account in assessing whether a transaction reaches a Community dimension. In the opinion of the government, this illustrates that internal transactions do not affect competition.

⁽¹⁾ Translation made by the services of the Authority.

⁽²⁾ See also letter of 30 May 2007 from the Liechtenstein authorities.

II. ASSESSMENT

1. The presence of State aid

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

1.1. Income and capital tax

1.1.1. Presence of State resources

The aid measures must be granted by the State or through State resources.

Whereas the capital tax rate in Liechtenstein is currently set at 2 %, captive insurance companies are subject to a reduced capital tax of 1 % (0,75 % for the capital exceeding CHF 50 million and 0,5 % for the capital in excess of CHF 100 million). Moreover, captive insurance companies are further fully exempted from payment of income tax.

The granting of a full or partial tax exemption involves a loss of tax revenues for the State which is equivalent to consumption of State resources in the form of fiscal (tax) expenditure ⁽¹⁾. The State in Liechtenstein foregoes revenues corresponding to the non-payment of income tax and the payment of a reduced capital tax rate.

For these reasons, the Authority considers that the special provisions on income and capital tax applicable to captive insurance companies are granted through State resources.

1.1.2. Favouring certain undertakings or the production of certain goods

1.1.2.1. Undertaking

According to the European Court of Justice, the notion of an undertaking in the sense of Article 87 EC, which corresponds to Article 61(1) of the EEA Agreement, encompasses “every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed” ⁽²⁾. Even economic activities without profit motives can constitute economic activities where the entities carrying out the activity are competing with other profit seeking undertakings ⁽³⁾.

In general, captive insurance companies provide various kinds of insurance services to a limited and defined group of entities seeking insurance coverage and not to the public at large. They are in this sense “captive”. Often there may be a large corporation that establishes such a company to provide it with insurance coverage instead of alternatively requesting insurance on the general market for such services. In addition to provide insurance for the parent company the captive insurer may also provide insurance to other undertakings in the same company group. It may also provide insurance to undertakings which are not in the same ownership group but which are affiliated for example through a vertical relationship. It may also be that various independent undertakings go together and establish a captive insurance company. This could be the case for example for various cooperative undertakings, housing associations or companies in the same branch of industry seeking insurance coverage for certain specific risks.

For their services the captive insurance companies would need to charge premiums, establish an adequate capital base, fulfil solvency requirements and other requirements according to EEA and national legislation. In their business activity they would, as other insurance companies, seek reinsurance or they may themselves be reinsurance undertakings.

⁽¹⁾ See point 3(3) on the Authority’s State Aid Guidelines to Business Taxation.

⁽²⁾ Joined Cases C-180/98 to C-184/98 Pavlow [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽³⁾ Case C-222/04 Cassa di Risparmio di Firenze SpA [2006] ECR I-289 paragraph 123; see also Commission Decision of 16 September 1997 on State aid for Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH (OJ L 159, 3.6.1998, p. 58).

In its decision on an aid scheme for captive insurance companies in Åland, the Commission took the view that captive insurance companies were offsetting the risks on the insurance market through internal reinsurance. In that respect, reinsurance of subsidiaries did not constitute a separate insurance market since subsidiaries could normally be insured by other companies operating on the open market. ⁽¹⁾ Liechtenstein has not pointed to factual differences compared to the situation in Finland, but merely argues that the Commission is wrong in its assessment.

Providing insurance is a service, which in principle is an economic activity. Even in cases where a captive insurance company only offers its insurance services against remuneration to a parent company, in which case the service is not delivered on an open market, the service in question would still be a financial service. A captive insurance company is set up as any other company and would normally charge for the services it provides. A captive insurance company would thus earn an income for services it provides which is an element that indicates that the activity is of an economic nature.

The company deciding to buy its services from a captive insurance company would presumably only do so if that is more economically advantageous than buying the service from other insurance companies. The captive insurance company is therefore subject to competitive pressure from the market in its delivery of its services since, if its prices would increase, the buyer of the service would turn elsewhere for the procurement of the service. The fact that the service may, in many cases, be delivered to only one customer does not remove it from being an economic activity provided on a market. Many companies in different markets have only one buyer of its service, which does not mean that they are not undertakings for the purposes of EEA competition law. Services or goods are provided on the market even if the purchaser may be only one.

Moreover, the Liechtenstein authorities have not claimed that Liechtenstein law prohibits a captive insurer to provide services to several different companies belonging to the same group, being in some way affiliated or being completely independent of each other. Indeed, Liechtenstein law does not seem to limit the captive insurance companies to supply its services to only one buyer, the parent company, or for that matter a group of companies receiving the captive services. As far as the Authority understands, the captives insurance companies are free to offer their services to any other company. The only limitation is that for tax purposes, services offered to other entities will be subject to normal taxation. The captive insurance companies are thus free to offer their services on the market, in addition to providing insurance to its parent company or a closed circle of companies. The aid scheme in question therefore benefits undertakings that perform an economic activity in competition on the market.

Finally, the aid may also potentially benefit the groups to which the captive insurance companies belong. Such groups will normally be undertakings.

For these reasons, in the preliminary view of the Authority, captive insurance companies are undertakings in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.1.2.2. Advantage

The measure confers the captive insurances falling under Section 82(a) of the Tax Act an advantage by relieving them of charges (non-payment of income tax and only a reduced payment of a capital tax) that would normally be borne from their budgets.

The payment of taxes is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. In general, a lower rate of taxation than what normally would be due or an exemption from paying taxes confers an advantage on the eligible companies. They are granted an advantage because the operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of exempted tax rate.

The preliminary view of the Authority is therefore that the special tax rules applicable to captive insurance companies which fully or partially exempt them from taxes therefore entail the granting of an economic advantage. The same rules could also constitute an advantage to the groups to which they belong.

1.1.2.3. Selectivity

For a measure to be aid it must be selective in that it favours "*certain undertakings or the production of certain goods*".

⁽¹⁾ Commission Decision of 10 July 2002 on the aid scheme implemented by Finland for Åland Islands captive insurance companies, OJ 2002, L 329/22, paragraph 45.

Section 82(a) of the Tax Act lists captive insurance companies as eligible to profit from a lower capital tax rate than the generally applicable rate which other undertakings, including third party insurers, are subject to. Similarly, the captive companies benefit from a full exemption from income tax.

As the Tax Act provides for a further tax reduction for those captive companies which have capital exceeding CHF 50 million or CHF 100 million respectively, an additional tax advantage is granted to larger captive companies.

For these reasons, the Authority preliminary considers that the tax rules in favour of captive insurance companies are materially selective.

A specific tax measure can nevertheless be justified by the logic of the tax system if it is consistent with it ⁽¹⁾. Measures intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system may constitute State aid if there is no justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system ⁽²⁾. Therefore, even if being materially selective, the specific tax rules applicable to captive insurance companies will not be selective in the sense of Article 61(1) of the EEA Agreement if the rule is justified by the nature and general scheme of the Liechtenstein tax system.

For this assessment, the Authority must consider whether the special tax rules applicable to captive insurance companies meet the objectives inherent in the tax system itself, or whether it pursues other objectives not enshrined therein. The Authority must analyse the national tax system of Liechtenstein irrespective of whether captive insurance companies enjoy similar tax advantages in other EEA States.

According to constant case law, it is for the EFTA State that has introduced a differentiation between undertakings in relation to charges to show that it is actually justified by the nature and general scheme of the system in question ⁽³⁾.

The Liechtenstein authorities have stated that this tax concession was introduced in order to establish and develop the captive insurance sector as a new field of economic activity in Liechtenstein. In the view of the Authority, this is an economic purpose not inherent to taxation which therefore does not fall within the logic of a tax system ⁽⁴⁾.

The Liechtenstein authorities have however argued that taxation of captive insurance companies would lead to double taxation of the same earnings. They quote the example of the profits of captive insurance companies being taxed in Germany, which might lead to a double taxation if the same profits were taxed in Liechtenstein.

The avoidance of double taxation is nowhere reflected in the Liechtenstein Tax Act or in the history of its introduction. To the contrary, in the Authority's view, the following aspects indicate that the logic behind the tax exemptions neither has the effect nor the purpose of avoiding double taxation. First, the reduced tax is not limited to situations where a double taxation would occur. Second, the tax is not reduced to zero where the taxation in another State would exceed the normally applicable tax rate in Liechtenstein. Third, the captive insurance companies are partially exempted from the general capital tax in Liechtenstein simply because they carry out their specific services in the given organisational form. Fourth, the particular capital taxation for captives is digressive in nature as the tax rate decreases when the taxable capital exceeds certain thresholds. In the Authority's view, had the purpose of introducing a differentiated taxation for captive insurance companies been to avoid double taxation, digressivity would not seem to be the appropriate tool to achieve such an objective.

At this stage of the procedure, the Authority cannot see that the various tax exemptions can be considered to be inherent in the nature and general scheme of the Liechtenstein tax system. The preliminary view of the Authority is therefore that these measures are selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority*, [1999] EFTA Court Report, p. 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, PIL and Others and Norway v EFTA Surveillance Authority*, [2005] EFTA Court Report, p. 117, paragraphs 84-85; Joined Cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et al v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163, Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case T-308/00 *Salzgitter v Commission* [2004] ECR II-1933 paragraph 42, Case C-172/03 *Wolfgang Heiser* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽²⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority*, cited above, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, PIL and others and Norway v EFTA Surveillance Authority*, cited above, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority*, mentioned above, paragraph 67, Case C-159/01 *Netherlands v Commission*, ECR [2004] I-4461, paragraph 43.

⁽⁴⁾ See for a similar argumentation, Commission Decision of 17 February 2003 on the State aid implemented by the Netherlands for international financing activities paragraph 95.

1.1.3. *Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties*

In order to fall under Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must distort or threaten to distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

For a measure to distort competition it is sufficient that the recipient of the aid competes with other undertakings on markets open to competition and that the measure concerned affects intra-Community trade by financially strengthening the position of an undertaking compared with other undertakings competing in intra-Community trade ⁽¹⁾.

The grant of a tax reduction to captive insurance companies strengthens and reinforces their position towards other companies offering insurance services in the European Economic Area. As the Commission pointed out in the above mentioned Åland decision, the insurance market is an open market and companies belonging to a group can normally insure their risks with non-affiliated insurers ⁽²⁾.

Since the insurance services which the eligible companies carry out are activities which are the subject of trade between the Contracting Parties, intra-EEA trade is equally deemed to be affected ⁽³⁾. In addition, trade is deemed to be affected as the measure could also benefit the groups to which the captive insurers belong, which may be active in markets open to cross-border competition.

1.2. **Coupon tax**

1.2.1. *Presence of State resources*

As mentioned above, the aid measures must be granted by the State or through State resources.

The granting of a tax exemption involves a loss of tax revenues for the State which is equivalent to consumption of State resources in the form of fiscal (tax) expenditure ⁽⁴⁾. By exempting shares or parts of captive insurance companies from payment of coupon tax, the State in Liechtenstein foregoes revenues corresponding to the non-payment of coupon taxes.

Thus, the coupon tax exemption is granted through State resources.

1.2.2. *Favouring certain undertakings or the production of certain goods*

First, the aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget. Second, the aid measure must be selective in that it favours "*certain undertakings or the production of certain goods*".

The measure confers the investors in captive insurance companies an advantage by relieving them of charges (non payment of coupon tax) they would normally be subject to. By exempting shares or parts of captive insurance companies from payment of the coupon tax, the Liechtenstein legislation makes it more attractive to invest in captive insurance companies than in other undertakings, where their investments are subject to payment of coupon tax. Therefore, investors in captive insurance companies are granted an advantage. A lower rate of taxation than what normally would be due or an exemption from paying taxes confers an advantage to the undertakings investing in captive insurance companies ⁽⁵⁾.

The preliminary view of the Authority is therefore that the exemption from payment of coupon tax applicable to shares or parts of captive insurance companies entails the granting of an economic advantage to the undertakings owning them.

As mentioned above, this tax exemption also grants an indirect advantage to the captive insurance companies which become more attractive for investors and thus makes capital more easily accessible for the former ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Case T-214/95 *Het Vlaamse Gewest v Commission* [1998] ECR II-717, Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Commission Decision of 10 July 2002 on the aid scheme implemented by Finland for Åland Islands captive insurance companies, published on OJ L 329, 5.12.2002, p. 22, paragraphs 44 and 46.

⁽³⁾ Commission Decision of 10 July 2002 on the aid scheme implemented by Finland for Åland Islands captive insurance companies, cited above, paragraph 47.

⁽⁴⁾ See point 3(3) on the Authority's State Aid Guidelines to Business Taxation.

⁽⁵⁾ In case of investors which are private persons, the grant of a tax exemption does not constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

⁽⁶⁾ Commission Decision of 21 January 1998 on tax concessions under § 52(8) of the German Income Tax Act, published on OJ L 212, 30.7.1998, p. 50. Case C-156/98 *Germany v Commission* ECR [2000] I-6857, paragraph 26.

Second, the measure is selective since it only concerns undertakings that have created or invested in a captive insurance company as well as the insurance companies themselves. As the European Commission held in its decision regarding the treatment of captive insurance companies in Åland ⁽¹⁾, the creation of this type of companies requires an economic strength and is therefore normally undertaken mainly by large companies or groups of companies. Normally, the group needs to be large enough to generate a turnover that will allow the captive insurance company to generate a high enough turnover to cover the fixed costs and obtain a profit. The measure therefore favours larger companies to the detriment of companies which cannot afford the establishment of captive insurance companies.

For these reasons, the Authority preliminary considers that the exemption from coupon tax on dividends and profit shares from captive insurance companies is materially selective.

As mentioned above, a specific tax measure can nevertheless be justified by the logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾.

The arguments presented above in relation to income and capital tax applies equally to the exemption from coupon tax.

At this stage of the procedure, the Authority is therefore of the preliminary opinion that the exemption from payment the coupon tax is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.2.3. *Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties*

In order to fall under Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must distort or threaten to distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

For a measure to distort competition it is sufficient that the recipient of the aid competes with other undertakings on markets open to competition and that the measure concerned affects intra-Community trade by financially strengthening the position of an undertaking compared with other undertakings competing in intra-Community trade ⁽³⁾.

In addition to the reasons mentioned above under Section II.1.1.3, the Authority notes that the undertakings that own captive insurance companies are normally large companies or groups of companies that naturally compete offering goods and/or services in the European Economic Area.

The Authority's preliminary view is that the exemption from paying a coupon tax distorts competition and has an effect on trade between the Contracting Parties within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.3. **Conclusion**

Against the background of the above, the Authority is of the preliminary view that the special tax rules applicable to captive insurance companies in Liechtenstein constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2. **Procedural requirements**

Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3, "*the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...] The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision*".

The special rules regarding the capital, income and coupon taxes applicable to captive insurance undertakings were introduced into the Tax Act in 1998, i.e. after the entry into force of the EEA Agreement. The Liechtenstein authorities did not notify this amendment of the Tax Act to the Authority. The Authority therefore draws the preliminary conclusion that the Liechtenstein authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3.

⁽¹⁾ Commission Decision of 10 July 2002 on the aid scheme implemented by Finland for Åland Islands captive insurance companies, published on OJL 329, 5.12.2002, p. 22.

⁽²⁾ Case E-6/98 Norway v EFTA Surveillance Authority, cited above, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 Fesil and Finnjord, PIL and others and Norway v EFTA Surveillance Authority, cited above, paragraphs 84-85; Joined Cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 Territorio Histórico de Alava et a v Commission [2002] ECR II-1275, paragraph 163, Case C-143/99 Adria-Wien Pipeline [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case T-308/00 Salzgitter v Commission [2004] ECR II-1933 paragraph 42, Case C-172/03 Wolfgang Heiser [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽³⁾ Case T-214/95 Het Vlaamse Gewest v Commission [1998] ECR II-717, Case 730/79 Philip Morris v Commission [1980] ECR 2671, paragraph 11.

3. Compatibility of the aid

Support measures caught by Article 61(1) of the EEA Agreement are generally incompatible with the functioning of the EEA Agreement, unless they qualify for a derogation in Article 61(2) or (3) of the EEA Agreement.

The derogation of Article 61(2) is not applicable to the aid in question, which is not designed to achieve any of the aims listed in this provision. Nor does Article 61(3)(a) or Article 61(3)(b) of the EEA Agreement apply to the case at hand.

The aid in question is not linked to any investment in production capital. It just reduces the costs which companies would normally have to bear in the course of pursuing their day-to-day business activities and is consequently to be classified as operating aid. Operating aid is normally not considered suitable to facilitate the development of certain economic activities or of certain regions as provided for in Article 61(3)(c) of the EEA Agreement. Operating aid is only allowed under special circumstances (e.g. for certain types of environmental or regional aid), when the Authority's Guidelines provide for such an exemption. None of these Guidelines apply to the aid in question.

The Authority therefore doubts that the special tax rules applicable to captive insurance companies can be justified under the State aid provisions of the EEA Agreement.

4. Conclusion

Based on the information submitted by the Liechtenstein authorities, the Authority cannot exclude the possibility that the tax rules applicable to captive insurance companies (full exemption from payment of income and coupon tax and partial exemption from payment of capital tax) constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, as stated above, the Authority has doubts that these measures can be regarded as compatible under the State aid provisions of the EEA Agreement, in particular Article 61(3)(c) thereof.

Consequently, and in accordance Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measures in question are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Liechtenstein authorities to submit their comments within one month of the date of receipt of this Decision.

The Authority further requests the Liechtenstein authorities to provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the above-mentioned aid measure, within the same deadline.

It invites the Liechtenstein authorities to forward a copy of this decision to the potential aid recipients of the aid immediately.

The Authority would like to remind the Liechtenstein authorities that, according to Article 14 in Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to the general principal of law. At this stage of the procedure, the Authority considers that neither Liechtenstein nor the beneficiaries of the aid measure under assessment can validly argue the existence of legitimate expectations. According to the case law of the Court of Justice, a diligent trader should himself be able to verify that new aid has been put into effect in accordance with the applicable procedural rules, notably Article 88 EC, corresponding to Article 1 in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. For that reason, the beneficiary of new aid, granted in contravention of that provision, can only in exceptional circumstances claim that he had legitimate expectations barring the repayment of the aid ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Cf. Case C-169/95 Spain v Commission [1997] ECR I-135, paragraph 51; Case C-24/95 Alcan Deutschland [1997] ECR I-1591, paragraph 25; and Case T-55/99 Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) [2000] ECR II-3207, paragraph 121 to 131.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 against Liechtenstein regarding the tax derogations in favour of captive insurance companies introduced in 1998.

Article 2

The Liechtenstein authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

This Decision is addressed to the Principality of Liechtenstein.

Article 4

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 24 September 2008.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Kurt JAEGER
College Member
